

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Ex libro A. A. Camus,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

R 193351

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

GRAMMATICI

32385

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE MS. BIBLIO-
THECAE BODLEJANAE EDITIS.

EX RECENSIONE

MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

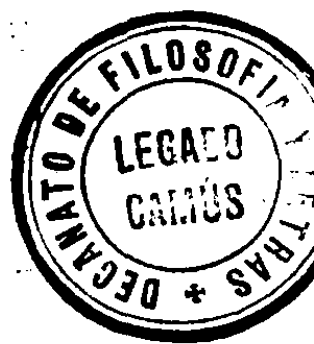
ADJECIT.

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUSAO
SIG. HAVERCAMPI.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud THEODORUM HAAK, 1737.

**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENSBROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDI-
NIS EQUESTRI NOBILITATE HOLLAN-
DIAE ADSESSORI PRINCIPIS, EJUSDEM-
QUE CIVITATIS NOMINE D. D. DELE-
GATORUM PRAEPOTENTIUM ORDINIS
PRAESIDI, &c. &c. &c.

**ARENTIO BRUNONIS
VANDER DUSSEN, J. C.**

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET SYLVARUM
ET REI VENATICAE PRAEFECTO, &c. &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS,
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE
LUGDUNO-BATAVAE
CONSULIBUS,
JOANNI VANDEN BERGH, J. C.
RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.

AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET

VIRO SPECTATISSIMO,

DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRIS CURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praefidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poëfin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

D E D I C A T I O.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνεῖσθω δὲ μικρῇσιν ἐπισίξας σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐγὼς.

Lau-

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,
Quae manibus parvis facta
peregit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque cultu adornatum Vobis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, oblatum venio, ut leve specimen adolescentiae non inertia transactae exhiberem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI PROCERES, ut cultissimus Vates a Vestris Nominibus Splendidisque Titulis novum foeneretur honorem, Sinite, ut a tam Illustrum Siderum fulgore meae quoque Studiorum primitiae scintillam lucis accipiant. Id omne consecutus ero, si serena hilari-
que

DEDICATIO.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate metotum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valete, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. vi. Id. Nov. A. clō Id CCXXXVII.

LEC-

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessitatem praeripuerunt Viri Docti, & quae ab illis diligenter pertractata sunt, hic iterum repetere quid attinet? nam nihil certi nec de Patria, nec de Genere Musaei statuere licet, quod Poëtae Nostro commune est cum omnium Poëtarum Principe Homero. Certissimum Ejus aetatis indicium praebet nomen τῷ Γεωμπατῖᾱ,^a & de hac re etiam ex toto Carmine, immo ex unoquoque fere versu judicare licet; esse nimirum recentioris aevi Scriptorem, quare tertia Poëtarum Classis^b merito Eum sibi vindicat, Imperio nempe Romano
jam

^a Vid. *Leon. Allatium* de patria Homeri Cap. 4. pag. 76.

^b Vid. *L. Rhodomanni Dissert.* de Quinto Calabro.

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod praecipue palam fit, si Coluthi, Thryphiodori, Quinti Calabri, & Nonni Panopolitani scripta conferantur; Musaeum tamen aetate Nonno posteriorem, (quippe qui haud multo post Theodosii tempora floruit) recte ponunt Viri Docti, & hoc certissimis argumentis probari potest, cum Auctor Noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripsit: nam sicut ex Antiquis, sic etiam ex recentioris aevi Auctoribus flosculos delibavit & sibi decerpfit; per florida Latinorum pascua quoque vagatus est: nam Ovidii epistolas Heronis & Leandri mutuas plurimis in locis expressisse, quis ignorat? contrariam tamen sententiam foverunt Viri etiam Doctissimi, qui Nostrum scribendi materiem Ovidio dedisse censebant. Quos inter magnus
ille

A D L E C T O R E M.

ille Aldus Manutius ^a, ubi ait ,
 καὶ μάλιστα ὥς αὖ εἰδῆτε τὰ ὡς αὖ τέτυκτο τῷ Οὐιδίῳ
 δανείοντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐ-
 τὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡρῆς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐπιστολαῖς. Quam sibi placet Gu-
 lielmus de Mara ^b! postquam Hero-
 nis & Leandri fata narrasset, *Horum*,
 inquit, *amores Antiquissimus Heros atque*
Poëta Musaeus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
cius, eleganti carmine Graece conscrip-
sit. Huic paria facit Joannes Vatel-
 lus ^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-*
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.
 Sed plura ejusdem erroris speci-
 mina exhibere non lubet; Magni
 quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

^a Vide ejus Epistolam, quae in Musaei editione habe-
 tur.

^b In Epistola ejus Paraphrasi praefixa in editione We-
 cheli.

^c Vid. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Gu-
 lielmi de Mara praefixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato iudicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit, & Victor existens palmam iis longe praeripuit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam

AD LECTOREM.

cam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmatia!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatif-
sima in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothe-
cae me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a). & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usus etiam praebuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

AD LECTOREM.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpſi ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reliquarum*, ait, *ineptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squalidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro *ξυνέηκε* Venetus legit *ἐνόησε*, & vf. 131: pro *ἀπειλείωσι* Reginus exhibet *ἀπεχθαί-
εσσιν*, Venetus & Vaticanus *ἐχθαίεσσι*. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta; omnia tamen adnotavi: de hac re, Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones; omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro, quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur *ἐπεὶ κλύειν*, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani, qui littera B notatur, scribere *ὥς ἔκλυνεν*. Veneti vero *ὥς κλύειν*: illud *ὥς*, facile omnes vident, nihil

AD LECTOREM.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὡς ἐκλυεν scripsit ὅτ' ἐκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clarissimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte typothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poëmation Graece litteris quadratis. Verum*

^a Biblioth. Gr. lib. 1. C. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, quî ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quatenus prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

AD LECTOREM.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti exstant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alcestis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lascaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO, censerem, qui

* * * 2

etiam

a Posterior. Part. Tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes existiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forſan quoque aliquid certi, de binis iſtis Auctoris noſtri editionibus ſtatuerre poſſumus; de Aldina ſic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emiſit ſuorum in Typographia laborum ſpecimen, fuit Poëmation MUSAEI de HERONE & LEANDRO Graece. & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; ſed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c. excuſum eſt) praeiverit, non patitur ALDI Epistoſa. Haec autem Epistoſa repetita eſt in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad noſtrum propoſitum facit, hic adſcribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΥ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

AD LECTOREM:

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μεσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προσι-
μιάζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δὲ ἐμῷ ἐντυπησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἥδιον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet: nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙΟΥ recte observat^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse: prodiit autem 111.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae
edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P. R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praecellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transtulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos consulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 488.

AD LECTOREM.

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orptheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Soceri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orptheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in
non-

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Juntina discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, hylaris insilit, ac laetabundus prodit in medium.* Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. *Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri traductionem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravisius sane Textor, quod puerum legere me memin;*

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

AD LECTOREM.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis adcurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theogni-

****

P R A E F A T I O

gnide , Sibyllae Carminibus , Orpheo ,
& Phocylidis Paraenese , Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana , quae Basileae MDXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula ; quae collectio saepius
repetita , & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani , qui , ut dixi , pri-
mus ad secundam editionem Auctorem
Nostrum castigavit ; nam omnes edi-
tiones , quae Stephanianam praecesser-
unt , easdem lectiones , quas in Aldina
prima jamprehendimus , exhibent.
Stephanum *καὶ πάλιν* secutus fuit Jaco-
bus Lectius , qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant) , altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes , An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos , quotquot
ex-

A D L E C T O R E M.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πγ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι νϛ, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειήν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειήν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

P R A E F A T I O

vocem habuimus , quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Εἴλατο ὑποκλέπων. & 289. ὑποκλέποντες ἀνάγκη. Caetera , in quibus ab aliis discessit , minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμνε , contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε , quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Ἀγγελίην ἀνέμιμνε Φαινομένων ὑμεναίων ,
Μαρτυρίην λύχνοις πολυκλαύτοις δοκεύων.

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit , verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius , qui hunc Auctorem edidit cum notis , Ultrajeeti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii , verum e Codice MS. promanasse , ut credam , inducor. Quia
exem-

AD LECTOREM.

exemplar, quod Gulielmus Canterus^a cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum Τὸν δ' ἰσομανέοςι κ. τ. λ. qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCVIII. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem adspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho, Bione, & selectis Theocriti Epylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papii notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus accuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Virorum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
edi-

AD LECTOREM.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromaijro memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluisssem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-
mation, editum quoque fuit a Crispino
Gr.

^a Dissert. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basileae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi. Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris
Lusibus inde velim, tenero quos nuper
in aevo*

Protulimus, venia dignos si laude carebunt.

*Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

AD LECTOREM.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui extinctos deflet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto desueta novans post ocia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; Andreas Papius, inquit, *Juve-
nis insigni ingenio, cujus praemature obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. Septi-
mius Florens Christianus, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ha-*

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

*baetenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi , quem laudat C. Barthius^a :
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromaijero^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Musuri Cretensis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b Dissertat. pag. 14.

P R A E F A T I O

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretensis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore frui. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carmina
lusimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

A D L E C T O R E M.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

F I N I S.

SYLLABUS

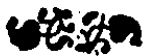
Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voetii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromaijeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ QUÆDAM

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδ'άνΘ.

LIB. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ θηλυτέρεσσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντοῦ.

Ξεῖνε, Κλεωνίκης πεύθεο δυρράχιδ'.

Πλῶε γὰρ ἐς Σητὸν μὲν τυμφίον· ἐν ᾗ μελαίῃ
Φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.

Ἡρὼ δαυαίῃ, σὺ μὲν ἀνέρεα, Δήμαχ' ᾗ
Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὗτοῦ ὁ Λειάνδροιο ἀφ' ἑπλοῦ, ἔτ' ὁ πόντε
Πορθμὸς, ὁ μὴ μὲν τῷ Φιλέοντι βαρεὺς.

Ταῦθ' Ἡρῆς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ πύργῳ
Λείψανον· ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνῳ.

Κοινὸς δ' ἀμφοτέρως ὅδ' ἔχει τάφῳ, εἰσέτι καὶ νῦν
Κεῖναι τῷ Φθονερῷ μεμφομένως ἀνέμῳ.

ΕΠΙ.

Ἰ Α'πιπλάσατο. in quodam
Codice legitur ἀπισπλάσατο,
sed frustra; sic lib. vii. p.
587. Epigr. 3. vs. 4.

Αὐτῆς Μελπομένης βίβλον ἀ-

πιπλάσατο.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ὅμματα καὶ διερεῖς φέγγ' ἀ-
ποπλάσσεται;

Haec loca mihi indicavit
Cl.

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilhardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
Hospes: Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
vero

Oneraria navi Helles fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
vero

Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
Haec Herus prius habitatio. Hae turris
Reliquiae, proditor hîc jacet Lychnus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
etiam adhuc
Illum invidum accusantes ventum.

EPI-

CL. DORVILLIUS.

2 Η'εω. lege Η'εοι, ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum Eidyll. 15. γλ. 1. Γεγρῖ in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Laudatus.

3 Ω'λίσσας σταδίας. Quidam vitiose ὀλίσσας ἐν σταδίας.

ΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ
τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ΕΉΝ ἀνὰ Σητόν, ἀγίνεον ἦχι θυηλᾶς
Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιοι. αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὐλῶ Εἶρος βάσταζε, διοιγεῦσαι ἢ μεμνηώς,
Οὔξέα δειδίλλεσκε, πιπρὸν δ' ἴθυεν οἷόν
Μητρός ἐκ' ἀγήτειαν, ἐπισπέρχων δ' ἐπιλάδῃ
Ἡπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρένας αἶψα περῆσας·
Ἀμφότεροι δὲ πόθου αὐτῶ πεφορημένοι οἶστρον,
Ἀλλήλων ἀπόσαντο, γάμων ἢ συνίστορα λύχινον
Λαθειδίῳ θήκαντο, σιδήρεον ἢ λελογχῶς
Λίμα, ¹ πολυπλάγκτης πρέδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις,
Καί σφε Φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε ἢ καὶ ² Φι-
λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καί Φρένας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γὰρ αἰδαῖς
Στεῦτο λαχεῖν Ἀρης μῆνῳ ³ ἀποινα πόνοι.
Τοῦτο κλύων νεμέσῃς, ³ ὅτ' εἰς ἐπενήνοθεν ἔργοις
Ἀχλὺς

¹ Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
αλας. MS.

² Φιλοτήτων. φιλόπητι, MS.

³ Ὅτ' εἰς. Eruditiss. Mait-
tairius legendum conjiciebat

ὅτ' εἰς, vel ὅπ' οἷς, vel ὅπ' οἷς,

EPIGRAMMATA
MARCI MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contorsit
sagittam

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere; ferreum autem illa sortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venerereis.

Ejusdem in MUSAEU M.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam carminibus

Jaetavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

*****

Tene.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄδῃ, Ἀΐρευσ τ' ἔχ' ἁδεν ὕβριν Ἐρώς,
 Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
 Οἷτρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰνείδω δὲ¹ μικρῇσιν ἐπιστίζας σελίδεσιν;
 Οὐς² ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐρώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
 ὥς διῷ.
 Πράττει, ὑμνοπόλοις Φοῖβος³ ἔδωκε μόνοις.
 Παρθένος⁴ Ἡρώ⁵ Λεῖανδρός τε βροτοὶ περ ἔόντες.
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινόοις ἔπειν.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἔμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
 Αὐτίκα τεθναίην, ὅφρα βίοιο τυχαῖ.

¹ Μικρῇσιν. μικραῖσιν. MS. θίγος. MS.

² Παρθένος Ἡρώ. Ἡρώ περ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae satis, Martisque non tulit injuriam
Amor,
Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
tium
Furorem decerpendi virginitatis florem.
Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

DEMETRII DUCATI Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est*,
& parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
tes,
Sunt immortales animum oblectantibus ver-
fibus
Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

FINIS.

Πρὸς
Τὸν Εὐγενέστατον καὶ Εὐδοξότατον Νεανίσκον Ματθαίον
τὸν Ρ'εβῆρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθῃσι κλυτὸν θεράποντα ὀρῶσαι
Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείεσθαι ἀνδρα νέε.
Τόσσον Ρ'εβῆρσθαι περ ἤρμοσε κῦδος αἰοιδῶ,
Ρ'εβῆρσθαι Μύσης Πάλλαδσθαι εὐσέφανσθαι.
Τῶνεκα θεσπεσίῳ νοὸς ἐραθιλέα δῶρε
Εἰς Φάσθαι ἡελίς καρτέρει Φήμῃ ἄγει.
Καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη τις ἐπὶ ἀπέφηνε.
Δυντερσθαι ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης.
Γρωπάδης, ἔ Ματθαίαν ἀντάξιον ὄζον,
Οὐρεωίνης σοφίης πίσιν ἔθηκε θέμισ.

IDEM LATINE

A D
NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
JUVENEM
MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSÆUM ederet.

Musæum cernens gaudet pia turba Ministrum
Musarum, et cultus haeret honore novi.
Tantum illi vati decus addidit incluta cura
Röveri, arcanae Palladis arte, boni.
Ergo divinae mentis fert mustea dona
Fama, ardens claram solis adire domum.
Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.
Gymnasii Delphensis Rector, et Collegii
Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ἩΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τὰ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίῳν ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων,
 Καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασοπόρων ὑμεναίων,
 Καὶ γάμον ἀχλύόεντα, τ' ἐκ ἴδεν ἄφθιτ' Ἡώς.
 Καὶ Σητὸν καὶ Ἀΐον, ὅπη γάμ' ἐννυχ' Ἡρῆς.
 5 Νηχόμενόν τε Λέανδρον ὁμῶς καὶ λύχνον ἀκέω,

Λύχ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρων Ὑμεναίων.] Ἐπιθαλασίων ὁδῶν.

Μουσαίῳ τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡρῶ καὶ Λέαν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur Μουσαίῳ γραμματικῷ τὰ
 καθ' Ἡρῶ καὶ Λέανδρον. Articulus
 ὁ non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Codicibus
 se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaëlis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. κατ'
 Ἡρῶ. A. & H. habent κατ'
 Ἡρῶ sine adspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Graecos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

MUSAEI GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum caussa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Herus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Per-
rieg. vs. 516. Praeterea me-
morantur Iliad. Δ. vs. 500.
P. 584. & apud Orpheum
Argonaut. vs. 483. Nonnum
Dionys. L. 13. p. 378. linea
2. Ed. Lubini. *ibid.* ΟΨ.
δΨ. V. Ven. & Reg.

5. Νυχόμβρόν τε κ. τ. λ. Ad
crepitantis facis sonitum &
natantis strepitum haec refe-
renda puto. faces enim, dum
cremantur, crepant. Quod ob-
vium apud Auctores. Si
vero secus cuiquam videat-
ur, non est cur timeat, ne
male τὸ ἀκρόν referatur ad id
quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam
sensus denotantium vocabu-
lorum permutatio. Aeschyl.
vii contra Thebas vs. 104.
κλύπον δέδορκα. Nicand. Ther.
164. Α'λλ' ὅταν ἡ δῦπον ρίαν ἔα-
σιν, ἢ π' ἀυδῶ Α'θρήση. Ovid.
111. Trist. viii. 37. *Cum-
que locum moresque homi-
num, cultusque sonumque
Cernimus.* DORVILLIUS. Ad-
de Statium lib. 3. Thebaid.
vs. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemitus.

Vide ibi plura apud Barthium,
qui hunc quoque Musaei lo-

A 2

cum

Λύχιοι ἀπαγγέλλοντα Διὰ κλειήν Ἀφροδίτης,
 Ἡρῆς νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτην.
 Αὐχίον, ἔρωτ' ἄγαλμα· τὸν ὤφειλεν αἰθέρι Ζεὺς
 Ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὀμήγευεν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέριθ' ἐρωμανέων ὀδυνάων.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Πεῖν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτήν
 15 Λύχιν σθεννυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
 Σηψὸς ἦν καὶ Ἀΐου ἐναντίον· ἐγγύθι πόντε
 Γείτοές εἰσι πόλεις· Ἐρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων.
 Ἀμφοτέρης παλίαςιν ἔτα ξυνέκκεν οἶτον,
 Ἡΐδεον φλέξας καὶ παρθέον· ἔνομα δ' αὐτῶν

Ἰμι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακπερίω.] Διαπατήν. Ἀγγελιώτιω.] Ἀγγελον, με-
 φυτῶ. Τὸν ὤφειλεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἐθέλει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἰθέρι) συμπαραμαρτῶν καὶ Διὰ κλειῶν ὤφειλε
 Ζεὺς συναγελάσθαι τοῖς λοιποῖς ἄστροις. Συνέριθ'.] Συνε-
 ρός. Πεῖν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πεῖν τὸ χαλεπὸν, καὶ ἐχθρὸν
 τοῖς πνοαῖς πνέουσαι ἄνεμον. Τιταίνων.] Σείων, ἐξοργνάζων,
 (leg. ἐξοργγῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐδεον.] Ἀγαμον, νέον.

cum producit. addde eund.
 ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro
 ἰμῷ Barthius citat ἰμῶς in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro ἀκῶ habere ἀκῶν ad Sta-
 tii 2. Thebaid. vs. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 Εἰ. ἰφ'. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. utra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
tium;

Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
buit aetherius Jupiter

Nocturnum post officium addere astrorum con-
fortio,

Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10
Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
dinum:

Nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
Antequam molestum flatibus flaret inimicus
ventus.

Sed eia, mihi canenti upum concine finem
Lychni exstincti, & pereuntis Leandri! 15

Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
dens,

Ambabus urbibus unam inmisit sagittam,
Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum.
Sua-

11. Πάλιν συνίειθ', sic in
omnibus. Mss. & Edit. prae-
ter S. St. L. Whit. & Kro-
maj. in quibus πάλιν συνίειθ'
habetur.

12. τ'. δ'. V. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
& Par. cum aliis melius re-
tinui τ'. B. autem hanc vo-
culam omittit.

14. συνίειθ'. Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
So. W. H. P. Barth. Par.
Vo. & Rondell. alii habent
συνίειθ'.

16. Πόντος, πόντος. H.

18. Α'μφοτέρω πελίσσιν, ita
scripsi cum S. St. L. & Lond.
In V. Ven. & Cod. Bart. le-
gitur Α'μφοτέρω πελίσσιν.
Omnes alii habent Α'μφοτέ-
ρω πελίσσιν.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρῳ ἦν, καὶ παρθένῳ Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔβαιν, ὃ ᾧ πολίεθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω.
 Ἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείθι περήσεις,
 Δίξέ μοι τινὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ.
 25 Ἰστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξέ δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι περ κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρῳ, Ἀΐδούθι δώματα ναίων,
 Ἡρῶς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχῶσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτ' ἔββα,
 Πύργον ἄπο προγόνων ᾧ γείτονι ναίει θαλάσῃ,
 Ἀλλή

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἰμερόεις.] Ἐπέροες, καλὸς, ἀπιδυμητός. Ἐβαιν.]
 ὤκει. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξέ.] Ἐρώ-
 τα, ζήτη. Ἡγεμόνθι.] Ἡγεῖτο, ἔφαινε. Ἀλιηχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἡχῶντα. Χαρίεσσα.] Εὐειδής.

22. Πολίων. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίων.

23. Ἴκελοι. εἴκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fa-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῷ ἴκελοι melius corripitur.

24. Σητιάς. Σετιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσέτι περ. Εἰσέτι νῦν. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Κοινὸς δ' ἄμφοτέρων ὃδ' ἔχει
 τῷ, εἰσέτι καὶ νῦν
 Κεῖν τῷ φθοιρᾷ μεμφο-
 ρῶν ἀνέμω.

29. Ἐς πόθον. εἰς πόθον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatellus.
 ibid. ἐνέδησε. ἀνέδησε. V. Ve-
 net. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quære mihi quamdam turrin, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

Herus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem sortita, 30

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers
existens,

Turrin a parentibus (*semota*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Ἡ ἐν τῇ χειρίσῃ. re-
de hoc verbum per τὸ ὑπὸ
δὲ explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. vs. 38.

Ἡ χειρὶς Ἀμαρυγί, μόνος
οἶδεν ἐδὲ θανούσας

Ἀποδύμεθ'.

alio sensu habes apud Home-
rum αἰοδὼ χειρίσῃ Odyss. Ω.
vs. 197. *ibid.* Διοτρεφὲς αἶμα λα-
χῶσα. Sanguis enim pro Gene-
re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneg. vs. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. vs. 41. Callimach.
H. in Del. vs. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. vs. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
διοτρεφὲς.

31. Γάμον. γάμον. H.

32. Παρὰ. παρὰ. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
παρὰ, sic quoque occurrit in-
fra,

- Ἀλλῃ Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ἣ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν,
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικ' ἢ ἔβης;
 Μῶμοι ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη Ἀφροδίτην
 Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυ-
 λαῖς,
 40 Μητεὶ σὺν ἑρανίῃ φλογερὴν τρομέουσα Φαρέτρη.
 Ἀλλ' εὖδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἷσ' ἑς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ παιδὴμι' ἦλθεν ἐορτὴ,
 Τῇ ἀνὰ Σησὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,

Παν.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπρις.] Ἡ Ἀφροδίτη Αἰδοῖ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡλικ' ἢ ἔβης.] Τῆς ὁμηλικίας (leg. ὁμή-
 λικ') νεότητ'. Ἀλδομένη.] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ ὑπὲρ τῇ δι-
 μορφίᾳ ζηλέτυποί εἰσι γυναῖκες. Ἀλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἀλ-
 λά καὶ τὴν Ἀφροδίτῃ, καὶ τὴν Ἀθηναίᾳ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα
 θυσίαις παρήνη (forte ἐπαράυνεν) ἢ ἠέω. Ἀλέεινε.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνεύοντας οἷσ' ἑς.] Βέλη πυριπνέοντα. Τῷ ἀ-
 νὰ Σησὸν κ. τ. λ.] Ἦντινα ἐορτῇ ἄγουσιν τῷ Ἀδώνιδι,
 καὶ τῇ Κυθερείῃ, ἦγον Ἀφροδίτῃ.

fra, vñ. 234. παρ' ἡϊόνισι θα-
 λάσσει. & 336. παρ' ἐκπύδω
 ἢ πύργω. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inseritur versus 188.

ὡς ἐν ταπεινότητι σὺν ἀμφιπό-
 λει πρὸς μέση.

33. Δὲ καὶ. Codex B. habet καὶ.
 Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart, ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 ὡς ἐν ταπεινότητι κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro ὡς in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac- 35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare- 40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,

Ca-

tur H^u & in Venet. Hⁱ. re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. οὐδέ ποτ'. οὐδ' οὐτ'. V.
 & Ven. *ibid* ἀγρομήσει μεθω-
 μίλησε. ἀγρομήσειν ἐνωμίλησε. sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμίλησε sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. vs. 269.

Καὶ μὲρ πῶς ἐγὼ μεθωμίλησεν.
 V. B. Reg. habent συνωμίλησε.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur συνωμίλησα.

ibid. γυναιξίν. γυναιξί. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμο-
 νίς εἰσι γυναικίς.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. vs. 209.

38. Ἰλασκομένη. Ἰλασκομένη.
 B.

40. Μητρί σὺν ἐρατῇ. de Ve-
 nere Coelesti & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid.* φλο-
 γερὴν. φλογερὴν. Cod. Bart.

42. Κυπριδίη. Κύπριδος ἢ.
 Ven.

- Πανσυδίη δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 45 Ὅσοι ναυετάεσκον ἀλίσγεφρων σφυρὰ νήσων.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίας ὑπὸ Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτόλιεσσι Κυθήρων.
 Οὐ Λιβάνου θυόεντ' ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμ' ἐορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἄσος Ἀβύδου,
 Οὐδέ τις ἠϊθέων φιλοπάρθεν' ἢ γ' ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἐορτῆς,
 Οὐ τὸσον Ἀθανάτων ἀγέμεν σπθύδουσι θυηλάς,
 Ὅσ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πανσυδίη.] Πανσερχπαῖ σὺν πολλῷ ὄχλῳ τῶν ἐν αἰ-
 λιτρεφομέων (lege αἰλι σεφομέων) νήσων. Σφυρα.] Τὰ
 ἔργα. Κυθήρων.] Τοπικῶς ἐπωνυμομέων. (lege ἐπωνο-
 μασμέων) Θυόεντ'.] Θαυμαστῶ, τεθυμιαμέων. Εἰνὶ πτε-
 ρύγεσσι.] Εἰν ταῖς ἐκράσις. Περικτιόνων.] Περλοικέντων γει-
 πόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Ἀσος.] Πολίτης. Ὀμαρτήσαν-
 τες.] Ἀκολυθῆσαντες. Ὅπη φάτις ἐστὶν ἐορτῆς.] Ὅπως
 ἀγγελλία ἐν ἐορτῆς. Θυηλάς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. Ven. W. H. P. Par. V. Rondell. in A. & C. Al. 1. & 2. J. 1. & 2. So. legitur Πανσυδίη. *ibid* Εἰς ἱερὸν. Εἰς ἱερὸν. V.

45. Ναυετάεσκον. Ναυεταεσκον. S St. L. Whit. & Lond. *ibid*. ἀλίσγεφρων. ἀλιτρεφίων. V. B. & Cod. Bart. reliqui Mss & editi habent, ἀλίσγεφρων, rectiffi-

me Casauboni emendationem amplexus est Kromajerus & hanc quoque probat J. Rondellus. Sic αἰλιτρεφίως ἔδρας ἀρεβης apud Nonn. lib. 13 p. 378. l. 13.

47. Εἰνὶ πτόλιεσσι. mallet cum S. ἀνὰ πτολίεθρα. propter illud sequens. ἐνὶ πτερύγεσσι. St. & L. in marg. hanc lectio- nem nobis quoque exhibent. *ibid*.

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot habitabant mari circumdatarum ex-45
trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθείων. Ven.
& Cod. Barth. χορεύων. Barth.
& Par.

48. Λιβάν. Λυβάν. C. & So.
ibid. περισύγουσι χορεύων. πύχισ-
σι ναίων. Cod. Reg. quod sine
dubio e glossemateortum. il-
lud autem χορεύων per *versari*
optime vertipotest, non ta-
men opus est, ut hic ita acci-
piatur: nam tales locutiones
saepe apud Poëtas occurrunt,
& praecipue cum Libanus a
Sacerdotibus Veneris habi-
tabatur, quae saltationibus
Sacra peragere solebant, uti
hic Viri docti monuerunt.

49. Περιχλιδίων. περιχλιδίων.
Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. περι-

χλιδίων retinui. sic etiam scribi-
tur apud Homer. Odyss. β. v. 65.

Αἴαντες τ' αἰδιδόησι περιχλιδίονας
ἀνδράσιν.

ibid. ἐλείπειτο τῆμος ἰορτῆς. Co-
dex Regius vitiosissime habet
ἐλείπειτ' ἰορτῆς θοίης. integer hic
versus deest in So. & H.

50. Φρυγίης ναίτης. Φρυγίης
ναίται. A. & C. Rondellus
quoque habet ναίται, & pro
ἰεquenti γέγονες, γέγονες sicut
etiam B.

53. Ἀθανάτων ἀγέρων. Ἀθανά-
τοις ἄγων. Vatic. Venet. &
Reg. Barthius ex suo Codice
hanc lectionem quoque exhi-
bet, quam tamen non probat.

B 2

in

- Ὅσον ἀγειρομένων ἀφ' ἀλλεῖα παρθενικάων.
 55 Ἡ ᾗ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένῳ Ἡρῶ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' ἀπατράπλισα προσώπῃ,
 Οἷά τε λευκοπάρῃ ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἄκρα ᾗ χιονέων Φοινιάσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φαῖναι.
 Χροὴν γ' μελέων ἐρυθαίνεται· νισσομένης δὲ
 Καὶ ῥόδα λευκοχίτων' ὑπὸ σφυρὰ λάμπεται κέρης,
 Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ ᾗ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψάσαντο πεφυκέναι· εἰς δέ τις Ἡρῆς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

[Ἀγειρομένων.] Ἀθροίζομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντ' κ. τ. λ.] Λαμπρὴν κεχαρητομένην (lege Λαμπρὴν κα-
 χαρητομένην) ἀπατράπλισα τῷ προσώπῳ. Χιονέων.] Χιο-
 νόδης, λαμπρῆς, (lege χιονοδῶν λαμπρῶν.) Φοινιάσεται.]
 Ἐλαμπρύνεται. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς περ ἐκ τῶν
 τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθρὰ φαίνεται. Νισσομένης.]
 Πορδουμένης. Ὑπὸ σφυρὰ.] Τὰ ἀπολείποντα μέρη πρὸς
 τὸν σφυραλόν. (lege ἀσφυραλόν.) Τρεῖς Χάριτες.] Καλ-
 λῶ, Φρόνησιν & Ἔργον.

in hac re Viro doctissimo non
 adsentior, nec dubito, quin
 vera Musaei manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγὴν. Μαρμαρυ-
 γὰς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντ'. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Kro-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur χαρίσας & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent χαρίσας. omni-
 no tamen retinendum Μαρ-
 μαρυγὰς.

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incessit virgo He-55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie ,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Herus in membris rosarum pratum adpare-60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu-

μαρυγὴν χαρίντων. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καὶ ποτε μὲν χαρίντων ἐς ἄρ-
[υφα κύκλα] ποσώων,

57. Οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαν-
τίλυσσε σελήνη. simile quid ha-
bes apud Theoc. Idyll. 2. vsf. 79. eleganter etiam dixit Nonnus Dionys. l. 4. p. 118. l. 31.

Εἰ ποτε δαδῶν φρενοτερπία
κύκλον ὀπωπῆς,
Ὁ φθάλμους ἐλέλιξεν, ὅλη σε-

λάγιζε σελήνη

Φέγγει μαρμαίρου.

pro ἐπαντίλυσσε. Rondellus habet ἐπιδίλυσσε.

58. Χιονίων. χιονίης. Ven. & B. *ibid.* παρειῶν. Cod. Ven. habet παρηῶν.

61. χρυῖν. χρυῖν. Ven. S. St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυθρίντο. ἐρυθρίντο. A. B. Cod. Barth. H. & Rondell.

64. Τρεῖς χάριτες. κ. τ. λ. huc facit elegans Epigramma, quod exstat in Anthologia
B 3 L.

65 Οὐφθαλμός γιλόων ἑκατὸν χαίρεισι τεθήλει.

Αἰτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἡ μὲν, πρὶ πολλὸν ἀειτεύσασα γυναικῶν,
Κύπριδ' ἀρήτειρα, νῆν διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς Φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 Ἦεν, ὅς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἠρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χτ' ἡνὸν ἀλάτο,
Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ Φρένας ἀν-
δρῶν.

Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ Φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδᾶμον' ἔδρακον
ἄστυ,

75 Ἦχι μύθον καὶ ἄεθλον ἀκρόμεν ἀγλαϊάων·

Τοίην.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδ' ἀρήτειρα.] Αἰφροδίτης ἱέρεια καὶ Νεωκέ-
ρ'· Νῆν διεφαίνετο Κύπρις.] Ἀλλῃ Κύπρις ἐφαίνετο, ὡς
ἡ Αἰφροδίτη. Δύσατο.] Ἐχώρησεν καὶ εἰσέδω. ἡϊθέων.] Νεω-
τέρων. Ὀμοδέμνιον.] Ὀμόκοιτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Αὐτὴ
ἣ δὴ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴ καλὰ θεμέλια ἔχοντα ναόν. Ἀλά-
το.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμενον νόον. κ. τ. λ.] Ἀκόλυσθον τὸν
νόον εἶχε πρὸς τὰς Φρένας τῶν ἡϊθέων. Ἐδρακον.] Ἐβλε-
ψα. Ἦχι μύθον.] Εἶπε μύθον. Ἀέθλον:] Ἀγῶνα. Ἀ-
γλαϊάων.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ δὺμόρφων.

L. I. Cap. 41. Epig. ult.
Αἱ χάρεις, τρεῖς αἰσί· σὺ δὲ
μία πᾶσι τρεσὶ ταύταις
Γυνήθης, ἣν ἔχουσ' αἱ χάρεις
χάριτα.

Nonn. L. 43. p. 1106. 1, 6.
— ὁπλοτίζη γὰρ

Τριτάτων Χαρίτων Βερίη βλά-
στησι τιπέτη·

65. Γιλόων. γιλόων. Η.

66. ἔυρατο. Hoc omnino re-
tinendum cum Ven. B. S. So.
St. L. Whit. Lond. & K.
Reliqui male exhibent ἔυριτο.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens feminas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He- 70
ro.

Illa autem bene fundatam quacumque per aedem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & corda virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (eam) & dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudinum: 75

Talem

67. Ως ἢ μὲν. Ως ῥὴ μὲν. Al. *ille librarius negat τ' ἔχειν ἰτίρῳ μόνῳ.*

1. pro μὲν Cod. C. habet μὲν. 71. Καλλιθέμεθλον. Καλλι-

68. Αἰήτηρα. Αἰήτηρα. S. θήμεθλον. A. & C. Al. 1. &

69. Δύσατο. Δύσσατο. A. & 2. J. 1. & 2. So. W. H. Par.

C. & Bart. *ibid.* placuit scribae

70. Ηῦν, ὅς ἢ μὲν ἔχεν. Codicis Veneti pro ἡν ἄλλο

pro ὅς Ven. habet ὅν hanc scribere τοῦν γέλατο.

2. In Codice Regio legitur Ηῦν ἰλῶν ἰτίρῳ μὲν

72. Iterum in Cod. Ven. pro ἰλῶν εἶχε male habetur ἰλῶν

3. Cod. Bart. habet. Ηῦν τε εἶχεν.

74. Εἴδακον; Εἴδακον. B. &

χ' ὅτι τίρῳ μόνῳ. Subjun- Rond.

git vero Barthius *legit idem*

Τοίην δ' ἔπει ὅπωπα νέην, κεδνήν θ', ἀπαλήντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπωπῆς.

Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιθήμεν^Θ Ἡρῆς.

80 Οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ἔλυμπον ἐφίμειρα θεὸς εἶναι,

Ἡμετέρην παρθέκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ.

Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέηκε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,

Τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.

Τοῖα μὲν ἠϊθέων τίς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλ^Θ

85 Ἐλκ^Θ ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κέρης.

Αἰνοπαθὲς Λείαιδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κέρη-
σιν,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,
Ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ο'πλοτεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμόγησα.] Πε-
ριελέπων ἐκακοπαθήσα. Παρθέκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ' κ. τ. λ.] Εἰ δὲ τιμὴ σιμὴ ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπτεσθαι. Τοίλω μοι, Κυθήρεια.] Ο'μοίαν
ταύτης, ὥ Κυθήρεια. Ἡϊθέων.] Ἀγάμων, νέων. Ἐλκ^Θ
ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλγ^Θ ὑφαιρῶν ἐπέμηνεν.
(leg. ἐπεμάνη.) Αἰνοπαθὲς.] Δεινὰ παθῶν.

76. Οὐπω. ἔπει. Ven.
ibid. Κεδνὴν θ', ἀπαλήντε. ἰδα-
νὴν θ' ἀπαλύντε. B. νηίδας
πάνθ' ἀπαλύντε. S. quod etiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic versus autem
in Codice Barthiano sic le-

gitur: Τοίλω δ' ἔπει ὅπωπα
νηλὺδα τὴν δ' ἀπαλύντε.

77. Καί. H. B.

78. Κόρον δ' ἔχ' ἔυρον ὀπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 158. l. 6. ubi
elegantè dicit δέμας διμείρεται
κέρης.

Talem autem nondum vidi puellam, tam praestanti corpore, tamque teneram;

Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.

Intuendo defessus sum, satietatem autem non inveni adspiciendi.

Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:

Non ego in coelo cupio Deus esse, 80

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!

Talia quidem juvenum quis locutus est: aliunde (*vero*) alius

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85

Gravia passe Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam,

Nolebas occultis consumere mentem stimulis,

Sed

κέρως. nempe ὀφθαλμοῖσι. & L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ οἱ εἰσορόωντι κόρυς πύλον· ἰσαρκύνει γὰρ

Παρθένον ἑαυτὸν ὄπασσι, τῶσι πλέον ἔθειλε λάβουσι.

In Cod. Ven. habetur κόρυς δ' οὐκ οἶδα ὅπως.

80. Εὐφραίνω. ἰφ. κοίμω. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις πρὸς ἄλλοις ἔχον ἐν δώμασι. Η. εἶ.

Spe quidem suam potest dicere: vim tamen majorem Sententia habitura videtur, si

δώμασι epitheton hoc adjiciatur. DORVILLIUS.

83. Οὐ πάσας ἐπείσους. Ven. & B.

84. Εὐφώνει. ἰφώνει. A. & C. in Codice Veneto male habetur ἐπιφώνει. tum debuisset saltem sic legi πῶς ἢ δῶν ἐπιφώνει. *ibid.* ἄλλοθεν ἄλλο. in eod. Cod. legitur ἄλλοθεν δ' ἄλλο.

85. Εὐπρήματο. σπρήματο. Ven.

86. Λείωδες. Λείωδες. B. & Rondell.

Ἀλλὰ, πυριπινύτοισι δαμείς ἀδόκητον οἷστοῖς,
 Οὐκ ἔθελες ζῶεν περικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ-
 ροῦς.

90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέζετο πυρσὸς ἐρώτων,
 Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρὸς ὀρμῇ.

Κάλλῃ γ' εὖ πύτυτον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
 Οἷς ὑπερὸν μερόπεσσι πέλει πλερόεντ' οἷς.

Ὄφθαλμός δ' ὁδὸς ἐστίν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95 Ἐλκῇ ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδύει.

Εἶλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδέϊ, τρόμῃ,
 αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.

Θάμβει δ' εἶδ' αἶσαν· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰ-
 δῶ.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτ' ἀναιδέϊν ἀγαπάζων,

100 Ἡρέμα πρὸς τὴν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κέρης.

Λοξά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷστοῖς.] Βέλεσιν. Ἀμμορῇ.] Ἀμέποχῃ. Περιπύ-
 τυτον.] Περιπόθητον (forte περικαλλήτον.) Ἀπ' ὀφθαλμοῖο
 βολάων Ἐλκῇ ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τῶν ὀρμμάτων
 ὀλισθόν (leg. ὀλισθόν) ἐμποιεῖται κάλλῃ. Εἶλε δέ μιν πό-
 τε κ. τ. λ.] Τότε δὴ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδέως.
 Θάμβει δ' εἶδ' αἶσαν κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ᾧ τὴν αἶ-
 σιν θεωρεῖται. ὁ ᾧ ἔρως ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπὴν.

88. πυριπινύτοισι. πυριπινύ-
 τοισι. V. & Ven. recepta lectio
 magis placet, sic πυριπινύ-
 τας οἷστας habuimus infra vs.
 41.

89. Ἀμμορῇ. Ven. male
 habet ἄμμορῃ. & H. ἄμμορῃ.

90. Πυρσὸς. πυρσόν. B. &
 Rondell.

91. Κραδίη. κραδίης. Ven.
 ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo- 90
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulcritudo enim celebris emendatae formae mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est; ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95
 Cepit autem ipsum tunc stupor, inpudentia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inpudentiam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obli-

ibid. ἀνικῆτον. ἀνικῆτον. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πίλον πίλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ὁφθαλμὸς δ'. melius
 cum Par. & H. legi posse pu-
 to Ὁφθαλμὸς δ'.

95. Ἐλκος. Κάλλος. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλκος, quod ex praecedentibus
 ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολαίαν satis pa-
 tet. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάλλος,
 ubi Rondellus ait *quasi καὶ*
ἔλκος esset legendum.

97. Κεῖθιν. κεῖθιν. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπινόςφισιν. vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπινόςφισιν.

100. Ἐβαν, ἔνν. B.

C 2

101,

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς ,
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παρὰ πλάζων Φρένα κέρης,
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρῳ ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ᾗ καὶ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἱμερόεσσαν ἐὼν ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν ,
 Νεύμασι λαβριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Οἱ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάν-
 θη,
 Οὔττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο, κούρη.
 Οὔρα μὲν οὖν Λεῖανδρῳ ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 Φέγγῳ ἀνατείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἡῶς.
 Ἐκ περσέτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιῳ Ἐσπερῳ ἀ-
 γήρ.

Αὐ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ᾗ παρὰ πλάζων.]
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι κ. τ. λ.] Τῶν νέυμασι παρὰ
 πλάζων καὶ παρὰ κλέπων τὸν νῦν τ' κέρης. Χαῖρεν ἐπ' ἀ-
 γλαΐῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπρότησιν ἐπὶ
 τῷ κάλλει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἡσυχως. ἱμερόεσσαν ἐὼν κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτῆς ἐπιθυμητὸν ἀπέκρυψε θεωρίαν. ἰάνθη,
 Οὔττι πόθον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Εὐφρανθή, ὅτι τ' πόθον
 συνείσατο καὶ ἀπεσείσατο. Εἰδίξετο λάθριον ὥρην.] Εἰζήτη
 κρυπτὴν ὥραν. Φέγγῳ ἀνατείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ᾗ Φέγγ-
 γῳ συνείλασα (leg. συνελήσατο) κατήρχετο εἰς τὴν δύσιν
 ἡμέρας.

101. Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. &
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex
 similitudine litterarum ortus.
 ibid. ἐλέλιξεν. ἐλέλιξεν. A. C.

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. Sn.
 W. & Rond. ἔληξεν. V. ἐπὶ-
 δαξεν. Ven.

103. ξυνέηκε. συνήκει. B.
 ἐνέηκε.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero & ipsa

Saepe gratam suam occuluit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella.

Sed

ἐνέησι. Ven.

105. Α' πείκρυψεν. ἐπείκρυψεν.

V. S. & Rond. ἐπείκρυψεν. St.

& L. in marg.

106. Ἰπαγγελέωσα. Ε' παγγελέωσα.

V. ὑπαγγέλωσα. Ven.

B. Barth. Par. & Rondell.

ἱπαγγελέωσα. S. ἐπυγγελέωσα.

St. & L. in marg.

107. Ἐνδοθι. Ἐνδοθεν. V.

Codex Venetus pro Ἐνδοθι

θυμῶν mendose habet ἰνδ θι-

θυμῶν.

108. ὄτ'ε. ὄτ'ε. H. *ibid.*

ἐνέησι. συνέησι. Lond.

109. ὄτ'ε. ὄτ'ε. So.

110. Η' ὥς. Η' ὥς. S.

111. Α' ἰέφαισι. ἀνέφαισι. B.

ἀνέφαισι. Ven. in secunda edi-

tione legitur ἀνέφαισι, dubita-

rem, an glossa non esset, ve-

rum in hac editione nulla

reperitur, adeoque hanc

lectionem non improbarem.

Αὐτὰρ ὃ Θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 Ὡς ἰδεῖ κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὁμίχλην,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοιδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσσόθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἢ ᾗ σιωπῇ,
 Οἷά τε χωομένη, ῥοδὸν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-

να,

Ἐχάτα τιμήεντ' ἄγων ἐπὶ κούρῃ νηῦ.
 120 Ὀκναλέοις ᾗ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθέν' Ἡρώ,
 Οἷά περ ἐκ ἐθέλουσα, τοίην δ' ἀνενείκατο Φωγὴν,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἄλλην δεῦρο κέλδουθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-

να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετῆρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ἑπιθρώσκουσαν.] Μελανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοίαν (leg. ἑπιπηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμήεντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχματα καὶ κεκρυμ-
 μένα τῶν τιμῶν ἡ ἀγων αὐτῶν ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλουν ἐπακολουθεῖν. Θηλυτέροις ἐπέεσσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις ἢ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλῶσα τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μωραίνεις. Ἐλκεις;] Τετέστι κρατεῖς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχρημάτων.

113. Ἐπιθρώσκουσαν. ἐπιπρώσ-
 κουσαν. Bart. Par. & Rondell.

114. Min. j. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115.

Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,
 Ex imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Feminis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis
 Alia ito via, meamque dimitte vestem!
 Iram meorum evita (*time*) locupletum parentum! 125

Vene-

115. Ε'τοιμάχιζω. ἐτοιμάχισιν.
 Ven. ἐτοιμάχισιν. B. Rondellus habet ὁ τοιμάχιζω.

116. χωροδρῆ. χωροδρίω. J. 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἐξέσπασιν. ἐξέσπασιν. H.

117. Χαλίφρονα ἰδίμαζω. cum Gulielmo de Mara potius verti per *remissos nutus*, sensus hujus versus erit, *ut sensit nutus signa remissae mentis puellae*.

118. Θαρσαλίως. Θαρσαλίω. Ven.

120. Ο'κταλίως. ὀκταλίως. sic omnes praeter V. S. So. St. L. P. & Vo. in margine tamen St. & L. quoque repraesentant ὀκταλίως. Codex Venetus errore tantum calami habet ὀκταλίως.

121. Α'ννείκατο. ἀννείκατο. V. Ven. & S.

- Κύπειδ' ὅς σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπέειπεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης ᾗ Λέανδρ' ἐπεὶ κλύεν οἴτρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πειθομένων σημήϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 Κυπριδίων ὄραν αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχρόον αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθ' βεβλημέν' οἴτρῳ·
 135 Κύπρι Φίλη μὲν Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνῃ,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονίητιν ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 Ἀλλά

ΣΧΟΛΙΑ.

Κύπειδ' ὅς σοι ἔοικε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σοι τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἱέρειαν ἀφάσσειν καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κρεβάτιον. Ἐπεὶ κλύεν.] Ὡς ἤκουεν. Ὁ ἄρα.] Ὁ μιλιῶν ἢ διὰ τὴν μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τὸν λόγον εἶπε τῷ πόθ' βεβλημέν' ὃ ἠδονῆς.

128. Παρθενικῇσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poëtica Graecorum conscripsit p. 732, citat Θελυτέρησι. quod certe ἀμάρτυμα μνημονικὸν viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῶμον ἀλδομένην ζηλῶντα
 Θελυτεράων·

129. Ἐπεὶ κλύεν. Ὡς κλύεν. Cod. Vatic. Ὡς ἔκλυεν. Ven. & B. secunda editio habet ὅτ' ἔκλυεν. retinendum ἔπει κλύεν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. vf. 270. ἔπει θεῶν ἔκλυον αὐδῶ. & alibi ibid.

ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ἐπαπῆς.

131. Ἀπειλείωσι ἀπειλείντι. B. & S. ἐχθαίρουσι. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπιχθαίρουσι, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων ὄραν. Ὁ ἄρα. confabulationes, colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu ὁ ἄρα ὁ ἀρίστης dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostm hoc loco, sicut etiam vf. 230. cum interpretibus per Veneras consuetu.

Veneris non te decet deae sacerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi. 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suetudines verti debet. Anna Prae-
stantissima ad Callimachi Fragment. 16. vs. 3. *ἡ
ναιὴς ἡαρομὴς* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*; quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment. ad vs. 274.

133. *Ἐνδομον. Ἰνδομον.* Ven. *ibid.* *κύσας. κύσας.* B.

134. *Πόθῳ βίβωλημῶν οἷ-
σιν.* quod verti *amoris ictus
furore* vel *incitatus.* aliud
enim est *κίνητρον ἔρωτος* quod
habes apud Nostrium. vs. 87.
166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est
οἷσρος quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halieut. vs. 500.
explicat per *μανίαν*, nec aliter
Hesychius *οἷσρος, μανίας.*
Adde Lucianum in Asino p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
ἔρωτι καὶ οἷσρῳ φέρεται, & hinc
οἷσρῳ, quod ibid. paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur *πόθῳ βίβωλημῶν οἷσιν*
& Veneto *πόθῳ βίβωλημῶν
οἷσιν.*

136. *Ἐπιχθονίαν Ἰσθμ — γυ-
ναιξίν. ἐπιχθονίαν Ἰσθμ — γυναι-
κῶν.* V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέραςι Διὸς Κρονίων^Θ εἶσκω.
Ὀλβι^Θ, ὅς σ' ἐφύτθυσε, καὶ ὀλβίη, ἥ τέκε, μή-

τηρ,
Γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχθυσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
τάων

140 Ἡμέτέρων ἐπάκχε, πόθθ' δ' οἴκτειρον ἀνάγκη.
Κύπριδ^Θ ὡς ἱέρεια, μετέρχου Κύπριδ^Θ ἔρ-
γα.

Δεῦρ' ἴθι, μυσιπόλθνε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης.

Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδέξασθαι Ἀφροδίτῃ,

Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ'ν δ' ἐβελήσῃς

145 Θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα, καὶ ὄργια πιτὰ δαῖναι,

Εἴτι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Οἶμοιῶ, ἰσάζω. Ὀλβι^Θ ὅς σ' ἐφύτθυσεν κ.
τ. λ.] Πλῆσι^Θ καὶ ἤμι^Θ, ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι^Θ, ὅς σ' κ. τ. λ. Alexander Pope, Princeps Poëtarum Britannorum in versione Odyss. Homericæ L. 6. p. 70. comparat Homeri locum Odyss. 155. cum Musæi vs. 138. & castitatem Poëtae Antiqui dilaudat: sed cum hic παντολόγην putet, καὶ ὀλβίη ἥ τέκε μήτηρ, γαστήρ ἥ σ' ἐλόχυσεν μακαρτάτη non plane adfentior. solemne enim optimis Scriptoribus per partes aliquid vituperare, lau-

dare, licet de re universa verba jam fecerint. & esto παντολόγηον: non ideo erit vitiosum. pulcherrimæ apud Poëtas & Oratores sunt παντολογία. non magni momenti porro quod similitudines soni offendantur ἐπιχθονίῃσιν ἴσθαι. nam quis Poëtarum talia non multa habeat. Quid ipso Homero fiet Iliad. N vs. 642.

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτὸς ἰὼν ποτὶ
μάχῃσιν ἐμίχθη.

Odyss. Δ. vs. 754.

Μηδ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostras exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
(*veras*) scire,

Sunt

Μὴδὲ γέροντες κακῶ κεκακαμέν-
των. ———

Quid Moscho Idyll. 2. vs. 104.

——— οἷά τι νῦν

Πεῦς.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani crisi. DORVILLIUS.
ibid. Γαρὺν ἢ illud ἵαβετ' à Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud μετέρχο in μετέρχο mu-
tandum censeo. eadem fere
dixit Homerus μετέρχο ἔρ-
ος γάμοισι. Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. vs. 429. *ibid.* Κύπερι-

δος ἔρως sic ἔρως ἔρωτος apud
Oppian. 4. Halient. vs. 161.
Διὸς ἔρως. Halient. 1. vs. 533.
ἔρως πολέμου apud Orpheum
Prognost. vs. 15. & ἔρως μά-
χης vs. 38.

142. Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. Ὑποδρήσειν. ὑποδρήσειν.
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Ἀφροδίτη. Ἀφροδίτη. Ven.
B. & S.

145. Πισὰ. πιστὰ. Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πιστὰ dici possunt hinc *foedera
amantium.*

D 2

146.

Ἔστι γάμῳ καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ Φιλέεις Κυ-
θήρειαν,

Θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα Θεσμὸν ἐρώτων,
Σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ, ἣν ἐθέλῃς, παρα-
κοίτην,

Τὸν σοὶ Ἐρως ἠγρεύσεν ἐοῖς βελέεσσι κιχήσας.

150 Ὡς Θεακὸν Ἡρακλῆα τοῖς χρυσόρραπισ Ἑρμῆς
Θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἠγάγεν Ἑρ-
μῆς.

Παρθένῳ εἴ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρχαδῆς Ἀταλάντη.
Ἡ' ποτε Μελανίωνος ἐρασταμένου Φύγεν εὐνήν,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα. Χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.

Πεῖθεο

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παρακοίτῳ.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Ὑπηρετεῖν.
Ἡ' ποτε Μελανίωνῳ κ. τ. λ.] Ἡ' τις ποτὲ ἐρώντῳ δ'
Μελανίωνῳ ἐξέφυγε τὴν δυνάμειν.

146. Κυθήρειαν. Ἀφροδίτῳ. Macedonii, quod legitur in
P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Ἰκέτῳ. οἰκέτῳ. S. *ibid.*
ἰθίλης cum omnibus scripti,
in K. minus recte habetur
ἰθίλης, idem mox habuimus
paulo ante vs. 144. Ἡ' δ'
ἰθιλήσης. *ibid.* παρακοίτῳ.
παρακοίτῳ. Ven.

149. Τὸν σοὶ Ἐρως ἠγρεύσεν. il-
lud ἀγρεύειν hic eleganter di-
citur. sic in Epigrammate

Ed. Wech.

Τὸ τόμα τοῖς χαρίτεσι, προ-
πάτω δὲ αἰδοῖσι βάλλεις,
Ὅμματι τῇ παφίῃ, τῷ
χέρτι τῇ κιθάρῃ.

Σκυλεύεις βλεφαρὸν φάος ὁρ-
μασιν. ἕως αἰοδῇ.

Πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας
ἡθίλης.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Ve-
 nerem,
 Mulcentium mentem ama suavem legem amo-
 rum,
 Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe,
 &, si velis, conjugem,
 Quem tibi Cupido venatus est; suisque sagittis
 adsecutus;
 Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
 virgam Mercurius
 Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Venus misit, & non sapiens ad-
 duxit Mercurius.
 Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;
 Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans; irata autem Venere, 155
 Quem prius non amavit, (*eum*) in corde po-
 suit toto.

Per-

ibi autem versu primo po-
 tius cum Vinc. Obsoræo
 pro βάλλειν legere in θάλλειν.
 quae lectio ex Musaei
 v. 65. defendi potest

Ο'φθαλμός γιγνώσκει τὸν χα-
 εῖταισι τιθῆναι.

Praeterea quam facile littera
 θ corrupta fuerit in β! cu-
 jus rei exempla nobis sup-
 petunt ex doctissimo G. Can-
 teri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1.
ibid. τὸν σοι. τὸν με. Ven.
 150. θοὸς. θ' ὁ. Ven. θιὸς le-
 gitur in Rondell. vitio procul
 dubio librarii.

151. Ε'κόμεζιν. ἐκόμεισιν. V.
 in Codic. Ven. hic versus
 sic legitur Θητάων ἐκόμεισιν
 Ιερδανίη ποτὶ νύμφη in Vatic. &
 B. habetur Ι'ορδανίην.

152. Ε'πιμπε. ἑπιμψ. S.

153. Α'πλάινη. Cod. V. &
 Ven. male scribunt Α'πλάϊνυ.

156. Πάση. πῶση. B.

D 3

157.

- Πείθεο καὶ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν, παρέπειρεν ἀναμνομένης Φρένα κέρης,
 Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείη.
 Καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν Συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ
 165 Πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόχεσ' ἔστι σιωπὴ.
 Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης. Ἦ-
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερόεντ' ἀνεπτοίητο Λεάνδρῳ.
 Ὄφρα μὲν ἔν ποτὶ γαῖαν ἔχειν νεύουσιν ὀπωπὴν,
 τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Παραπλάγξας.] Παραπλανήσας, ὁμοπλανήσας. Εἰπὶ
 χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν.] ἔξεε πρὸς τὴν γῆν. Συνέεργε.]
 Συνέσφιγγε. Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα.] Τῇ
 πειθοῖ συνήγοντο ταῦτα τὰ προαγγέλματα. Ὄφρα μὲν
 ἔν ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἔως μὲν ἔν ᾧ τὴν γῆν ἡ κέρη
 τὴν ὄψιν εἶχεν.

157. Πείθεο. Δείδι. Ven. πῆξεν ὀπωπὴν. similis locu-

158. Παρέπειρεν ἀνέπειρεν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. *ibid.* ἀναινομένης, ἀναινο- Idyll. 2. vs. 112. Nonn. lib.
 μένῳ. Ven. & B. 46. p. 1196 l. 6. Virgil.

159. Εἰρωτοτόκοισι, ἐρωτακίσι-
 σι. B. Æneid. l. 6. vs. 469. l.
 7. vs. 250. l. 8. vs. 520.

160. Ἀφθογγῶς ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. l. 13. vs. 125.
 ubi

Per-suadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;
Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,
Persuasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Persuasae ad lectum promissio est silentium. 165

Jam & suavamarum iussceperat stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven. perperam legitur *παρδινικῶ δ' ἄφθογγον*. in Vatic. quoque habetur *ἄφθογγον*.

161. *Ἐρυνδρίωσαν. ἱερυνδρίωσαν. V. & Ven. ἱερυνδρίωσαν. S. ἱερυνδρίωσαν. J. 2.*

162. *Ἐξιν. ἔξιν. Ven. ibid. ὦπ'.* sic A. S. Vo. Lond. & K. omnes alii habent *ἦπ'.*

163. *πυρίερα. πυρίερα. V. πυρίερα. Ven.*

164. In Cod. V. & Ven. pro *πάντα* legitur *ἔστ*.

168. *κάμει. κάμει. Ron- dell. κάμει. V. & Ven.*

169. *Ὀφθαλμὸν ἔν.* illud *ἔν.* omittunt Codices A. & C. *ibid. ἔχιν. ἔχιν. Ven. & S. ibid. ὀπωπῶν. ὀμίχλῳ. Ven. A. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. So. H. & Par. Con- stantinus Lascares recte pro ὀμίχλῳ legit ὀπωπῶν. uti in Com-*

- 170 Τόφρα ἧ καὶ Λεῖανδρῷ ἔρωμανέεσσι προσώποις
 Οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Οὐδὲ ἧ Λεῖανδρῷ γλυκερὴν ἀνενείκατο Φωνήν,
 Αἰδῆς ὑγρὸν ἔρευθῷ ἀποσάζουσα προσώπου·
 Ζεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον θεί-
 ναις.
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἑσέων ἐδίδαξε κελύθους;
 Οἷ μοι. τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν ἐς πατρίδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγαιο. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἔων, καὶ ἄπυσῳ, ἐμῇ Φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαῦτα. Ἐρωμανέεσσι.] Ἐρωτικοῖς. Οὐ
 κάμεν.] Οὐκ ἐπέμνην. Αἰδῆς.] Ἐντροπῆς. Ο'είναις.]
 Διεγείροισ ἐπὶ πειθῷ.

Commentario J. Vatelli vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehen-
 disse videtur J. Vattelus,
 quod illud ὁμίχλῳ non re-
 tinuerint.

172. Ἀνενείκατο. ἀπενείκατο.
 V. ἀπηνείκατο. Ven.

173. Ἀποσάζουσα. ὑποσάζου-
 σα. Ven.

174. Πέτρον θείναις. πέτραν
 θείνης. V. & Ven.

176 Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθέγγαιο. in So ha-
 betur ἰφθίγγαιο & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἰφθίγγαιο legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυσῳ scripsi
 ἄπυσῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit.
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175

Heu mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amoris mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;

Non

ne, quod etiam probat
Andreas Papius. Hent. Ste-
phanus & Lectius hanc lec-
tionem in margine repraesentant,
& sic quoque Gulielmum de Mara
legisse ex ejus interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

Ignotusque, meo poteris suc-
cedere lecto?

& certe τὸ ἄπυτος optime hic
convenit. explicatur per ἀνί-
κτος ab Hesychio & Etymo-
logici Magni Auctore, nec
aliam explicationem dant

scholia minuscule ad Homeri
Odyss. A. vs. 142. & alibi.
Hanc autem Lectionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἄπυτοι dicuntur. fi-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἄπυτος. Æ-
neas erat ξένος ἀλήτης, sed non
ἄπυτος: & ideo facile fides ei
habebatur. hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, periodi ἐνέργεια.

179. Δυνάμειδης. sic legitur in

E

omni-

180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθελή-
σης

Ὡς ζεῖν[⊗] πολύφριτ[⊗] ἐμὴν ἐς πατείδα μί-
μνειν,

Οὐ δύνασαι σκοτίζεσθαι ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.

Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομ[⊗]· ἐν ᾗ σιω-
πῇ

Ἔργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τειλόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ· δὲ, μὴ κρύψῃς, τεὸν οὐνομα, καὶ σέο πά-
τριν·

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθει· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
Ἡρώ.

Πύργ[⊗] δ' ἀμφιβόητ[⊗] ἐμὸς δόμ[⊗] οὐρανομήκης,

Ὡτὶ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σητιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας

190 Γείτονα πόinton ἔχω, συγεραῖς βουλήσι τοκήων.

Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἑασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι

Ἡ' ἰθέων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ.] Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
πέσσα· Ἀμφιπόλῳ.] Θεραπαῖνῃ, δέλη. Βαθυκύμονας.]
Βαθὺ κυμαίνεσας.

omnibus, praeter Vatican.
A. B. H. & K. qui scribunt
δυναμίδα.

180. ἦν δ' ἐθελήσης. ἦν ᾗ
θελήσης. S. in Cod. A. male
habetur ἦν δ' ἐθελήσης.

181. πολύφοιλος. πολίφοιλος.
Cod. Ven.

182. Σκοτίζεσθαι. πικρίσασθαι.
B. σκοπίσαι Kondell. forsan
πικρίσασθαι. scribere voluerunt,
quod non male hic le-
gere possumus, illud qui-
dem mox praecessit vs. 180.
sed talia passim apud auctores
recentioris aevi invenies. sic
apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere ,

Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumsona mea domus praealta,

In qua habitans cum ancilla quadam sola

Sestiensem ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisis consiliis paren- 190
rum.

Neque me prope sunt coetaneae, neque cho-
reae

Juve.

apud Nostrium infra vs. 103.

Αὐτὴ δ', ὡς ξυνοικεῖ πῶθεν δο-
λοῦνται Λεάνδρου,

Χαίρειν ἐπὶ ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυ-
χίῃ δ' καὶ αὐτῇ.

ubi illud αὐτὴ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meos,
velut ante, parentes:

184. Εἴ τι τελέδοισιν ἀκύν, ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-
tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii, idque deditum
mundo loquax triviatim diffut-

taret humanitas. Ubi Doctiss.

Grotius hunc Musaei locum
citat. pro τελέδοισιν Cod. Ven.

habet τελέδοισιν.
186. Pro ἱμοὶ in Cod. B.
legitur ἔχου.

188. Ναυσίπυσα, ναυσίθυσα. C.

191. Ἐσσιν. Ἰασιν. Ven.
W. Barth. & Rondell.

E 2

192.

- Ηἰθέων παρέασιν· αἰ δ', ἀνὰ νύκτα καὶ Ηῶ,
 Ἐξ ἄλός ἠνεμόφωνος ἐπιβρέμει ἔασιν ἡχή.
 Ὡς Φαμένη ῥοδὴν ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρῆν,
 195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέραις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Δείανδρος δὲ, πόθου βεβρωμένος ὅξεί κέντρῳ,
 Φράζετο, πῶσκειν Ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Αἶδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέουεται· οἷσι δ' ἀνάσ-
 σει
 200 Αὐτὸς ὁ παιδαμάτωρ, βουληφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Δεάνδρῳ.
 Ὅψι δ' ἀλαστήτας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρτένε, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγγελον οἶδμα περήσω,
 Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὡς Φαμένη κ. τ. λ.] Κατεμέμφετο τοῖς ἐαυτῆς λόγοις,
 οἷς ἡχύνετο φθάσασα κατειπῆν· Φράζετο, πῶσκειν κ. τ.
 λ.] Ἐβωλόετο, διανοῶτο πῶς τῷ πάλιν τῷ ἔρωτι ἐνι-
 κῆσι. Ἄνδρα γὰρ κ. τ. λ.] Ὡς κολία (leg. Ὁ σκολιά)
 βολούμεν· Ἔρως ἄνδρα δαμάζει τοῖς βέλεσιν. Καὶ πάλιν
 ἀνέρον ἔλκεν ἀκέουεται·] Καὶ πάλιν ἰσχύει τὸ πά-
 ρος. Οἷσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάν-
 τα (forte τὰς πάντας) ἔχ' ἀπλῶς, ἀλλ' ἐφ' ὅς ἐπ' ἐθετε
 ἡδέεας. Ὅψι δ' ἀλαστήτας.] Βραδὺ κακοπαθήσας.

192. Παρέασιν. παρέασιν.
 Ven. W. Barth. & Ron-
 dell.

193. ἠνεμόφωνος retinui cum
 V. S. St. L. & K. omnes
 alii habent ἠνεμόφωνος. hoc in
 margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κλείπτει. P. &
 Vo. sed priorem lectionem
 retinui. Kromajerus quoque
 ediderat κλείπτει sed in adden-
 dis & corrig. recte illud κρύπτει
 retinendum monuit. supra
 quidem vs. 161. habuimus

Αἶδοι

Juvenum adsunt; sed semper, noctu & interdium,

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,

Rursus pudefacta, suaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percussus acuto stimulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domat.

Etiam rursus viri vulneri medetur; quibusque dominatur

Ipse omnium domitor, iis etiam consulit, hominibus. 200

Ipse etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandemque ingemens solers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam transibo,

Etsi

Αἰδοῖτο θυγιάσαν ὑποκλίπειν
παρὰ ἑαυτῇ.

& ὑποκλίπειν Ἀφροδίτην. vñ. 182. Sed hic invitis libris nihil inmutarem. *ibid.* παρὰ ἑαυτῇ. V. & Ven.

195. Ἐπιμέμφοτο. ἐπιμέμφοτο. Barth. & Par.

196. Βεβλημένος. βεβλημένος. Ven. B. & Rondell.

197. Φράζιτο recte explicat Scholiastes per ἰσχυρίζομαι, δηλοῖτο. de hac voce vide ad Orphei Prognost. de terrae motib. vñ. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiss. Maittairei.

198. Αἰολόμητις. αἰολόμητις. Ven. S. St. & L. qui tamen in margine αἰολόμητις veram procul dubio lectionem exhibent. sic Amor dicitur αἰολόμητις ab Orpheo Argonaut. vñ. 422.

Προσφύζατο τὴν καὶ αὐτοτελῆ πολίμην ἔρωτα.

ibid. Δαμάζει. Δαμάσας. St. L. & Kromaj. in Cod. Vatic. legitur δαμάσας & Ven. δάμασσι. S. exhibet δαμάσας. Omnino tamen τὸ δαμάζει genuina

- Εἰ πυεῖ παφλάζοιτο, καὶ ἀπλοὺν ἔσεται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
 Οὐ βρόμον ἠχήμεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείο πόλῃος ἔχω πῖολιέθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦνον ἐμοὶ ἓνα λύχρον ἀπ' ἡλιβάτου σείο πύργου
 Ἐκ περσότης ἀνάφαινε καὶ κνέφας· ὄφρα νοήσας
 Ἐσομαι ὀλκάς Ἑρώτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχ-
 ρον.
 Καί μιν ὀπιπλώων οὐκ ὄφομαι δύντα Βεώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης.
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μετανεύμενος.] Ἐνδραϊνόμενος. Φορεύμενος.] Φε-
 ρόμενος. Ἀπ' ἡλιβάτου.] Ἀφ' ὑψηλῆς. Βεώτιον.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Ἰκαρον.)

nuina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυεῖ παφλάζοιτο.
 Sic κύματα παφλάζονται apud
 Homer. Iliad. N. vs. 798.

206 Βαρυγδούποιο. πρὶς πλώ-
 σιμοι. V Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. Δ. vs.

371.

Τί πλώσεις; ἢ δὲ ὀπιπλώσεις
 πολέμοιο γιγύρεσι;

Quint. Calab. lib. 11. vs.

445.

Οἱ δὲ πρὶς πλώσονται ἀμύργους
 ἀνέρος ἀλκῇ.

in Cod. A. legitur πρὶς πλώ-
 σιμοι.

208. Ἀγάρρουν. ἀγορρῶν. V.
 ἀγέρρουν. Ven.

209. Σείο, σείο. B. & C.
 Ald.

Etſi igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cu- 205
 bile,
 Non fremitum ſonantem gravifoni maris;
 Sed ſemper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelfa tua 210
 turri
 E regione oſtende per tenebras; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris, habens tuam ſtellam (*ſtel-
 lae loco*) lychnum;
 Et ipſum adſpiciens non ſpectem occidentem
 Booten,
 Non aſperum Orionem, & ſiccum tractum
 Plauſtri,
 Patriae (*tuae*) oppoſitae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. Barth. Par. & Rondell.

210. Μῆρον. Θύρον. S.

211. Εἰς πρεγίτης. ἐκ πρεγίτης. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2.

213. Ο'πρωτὶ δ' αὖ, ἐπιπρωτὶ δ' αὖ. B. quod ſaepe confundi ſolet. in P. & Vo. legitur ἐπι-

πρωτὶ δ' αὖ. ibid. ἐκ ὁψομα. in

Cod. Reg. legitur ἐ βλεψο.

Quod certe glosſa eſt ab im-

peritis in contextum recepta,

& nihil hic invitis libris in-

mutare auſus fui, tamen illud

ἐπὶ δ' αὖτον, uti Doctiſſ. Can-

terus emendavit, omnino am-

plector. ſic evitemus ne diph-

thongi αὖ & αὖ ſequentē con-

ſonante

- Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας αἵτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω·
 Λύχρον, ἐμοῦ βιώτοιο φασφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 Ὅνομά μαι Λείανδρον, εὐτεφάνε πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 Καὶ νυχτὴν φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχρε μαρτυρήσιν, ἐπιγῶσαντο φυλάξειν.
 Ἡ' μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περὶ-
 σαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων.
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ' μὲν ἔον ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ
 νύκτα,
 Μήτι ὤφρα λάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 Πλῶι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Α'νύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nulus dubito, quin sit Musaei manus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις retinui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις Omnino legendum videtur Εἰ δ' ἐτεὸν ἐθέλεις DORVILLIUS. Sic quoque apud Homerum inve-

nies Εἰ δ' ἐτεὸν. Iliad. M. v. 233. & S. v. 305.

221. Συνέθεντο. ἐτίλοντο. B.

223. Μαρυείησιν. Μαρυείοισιν. B. *ibid.* φυλάξειν. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven. & A. legitur φυλάττω. omnes alii exhibent φυλάσσω.

224. Ἡ' μῦρ. Οἱ μῦρ. Ald. 1. *ibid.* φῶς. sic Par. & K. alii omnes scribunt φάος. *ibid.* περὶσαι. περῆσαι. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum extinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 120*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constitue-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;

Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia- 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrim, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκόντες. Barthius ha-
bet ἀκόντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. v. l. 585. ubi pro ἀκ-
όντες restituit αἰκόντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem,

228. μήπ. μήπ. B. *ibid.*
βαλὼν. λαβὼν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαβὼν. & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργα. πύργα. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt πύργα & sic omnes
alii habent.

- Πλῶε βαθυκρήπιδ' ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.
 230 Πανυχίων δ' ὀάρων κρυφίης ποθέοντες ἀέθλης
 Πολλάκις ἤρσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφην.
 Ἡ' δ' ἡ κυανόπεπλ' ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλῃ,
 Ἀνδράσιν ὕπνιον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμενάων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 Εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπων ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὁμίχλῃν
 Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπλομένοιο δὲ λύχνου
 240 Θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
 Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάετο. παρ' ἧς θαλάσσης
 Μαυνομένων ῥοδίῳ πολυηχέα βόμβον ἀκέων
 Ἐτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρσ' αἶρας,
 Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.] Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ἀκαταπλήτου (leg. ἀκαταπαύστου) θαλάσσης. Θάρσ' αἶρας.] Ἀνδείζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. Ε'π'. is. V. & Ven. & Vo.

230. Πανυχίων. Sic A. S. St. L. Whit. Lond. & K. In V. Ven. B. C. & reliquis editis habetur πανυχίην & sic quoque St. & L. in marg.

231. Ἡ' ἔρσαντο. ἠέσαντο. S.

232. Ἡ' δ' ἡ. Ἡ' δ' ἡ. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἐφύλαξε. P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυκλαύτοιο. A. & C. & in omnibus editis praeter S. St. L. Whit. Lond. & K. *ibid.* illud δοκεύων hic eleganter ponitur proprie dicitur de venatione, nam venatores feras oculis notare solent, sic Homerus loquitur de cane
 ve-

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obser-
vans,

Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat, ad mare
autem

Insanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Hecto-
rem comparat Iliad. Θ. vñ.
340.

Α'πη) κατίπειθε, ποσιν πε-
χίωσι πιποιθώς,

Ιχία πη γλυτὸς τὴν ἰλιος ὁρμήν
τὴν δοκίμην.

237. T. J. B. & Barth.

γῆ. Ven.

240. Ε'πηγερμένοιο. ἀπηγε-
μένοιο. A.

241. Θελάσῃ. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent θα-
λάσῃς. sic quoque in marg.
St. & L.

F 2

244.

Τοίοισι προσέλεκτο παρήγορέων Φρένα μύθοις·
 245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
 θαλάσσης
 Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρωτὶ ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυ-
 χον πῦρ.
 Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δείδιθι νήχυσιν ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγί-
 ζεις;
 Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσ-
 σης,
 250 Καὶ κρατεῖ πόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυράων;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἑρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 Ἀμφοτέρης καλάμῃσιν, ἐὼ δ' ἔσφιγξε καρή-
 νῳ,
 Ἡϊόν δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.
 Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροντίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐραστῶν, κα-
 λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσέλεκτο. προσέλεκετο.
 Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδωρ.
 Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσ-
 σης ἐστὶν ὕδωρ, ut sit oppositio
 (ait) *luculenta inter mare quod
 extra Leandrum est, & ig-
 nem, qui intra Leandrum.*
 Quae emendatio rejicienda
 videtur, si spectes illam Berg-
 leri pro θαλάσσης legentis
 θαλάσσης, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
 optime procedit.

246. δ' hanc voculam ma-
 le omittit Voetius.

248. Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα
 similem locutionem habui-
 mus infra vs. 29. Ἡρῆς εἰς πό-
 δον ἦλθε.

250. Καὶ κρατεῖ πόντοιο.
 Venus navigantium etiam
 curam gerit, uti notavit Vir
 Doctus ad Anytae Poëtriae
 Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma- 245
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod exstat in collectione
oëto Poëtriarum Edita a Cl.
Wolffio.

Κύπερδ' αὐτὸς ὁ χῶρ',
ἱππὶ φίλον ἔπλετο τήνα,
Αἶν' ἀπ' ἱππείας λαμπρὸν
ὄρεν πίλαγ',
Ὅφρα φίλον ναύτησι τελῆ
πλοῖον, ἀμφὶ δ' πόντῳ
Δαιμόνῃ, λαμπρὸν δευρό-
μῳ ξόαιον.

Adde quoque Nostrum in-
fra v. 320.

Πολλὰκι μὲν λιπένδουσι θαλασ-
σαίῳ Ἀφροδίτῳ.

Praeterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. v. 213.

Solve ratem. Venus orta
mari, mare praestat a-

manti.

Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.

Ipse gubernabit residens in
puppe Cupido:

Ipse dabit tenera vela, le-
getque manu.

adde Epist. 16. v. 25.

Perflet: ἔσ', ut pelagi, sic pe-
toris adjuvet aestum:

Deferat in portus ἔσ' mea
vota suos.

& Epist. 19. v. 159. ibid,
pro ἀδυναίῳ in Cod. Vatican.
& Venet. legitur ὑμνῶν.

251. Ἀπιδύσκει πῖπλον, ἀπι-
δύσκει πῖπλον. Ven.

152 Ἀμφοτέρῃς retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.
& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρῃς.

F 3

254.

Λαμπομένη δ' ἔσπευδεν αἰὲ κατεναντία λύχνης,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολ^Θ, αὐτόματ^Θ ἦνυς.
 Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο Φαισφόρ^Θ ὑψόθι πύργε,
 Λαγαλέης αὐρησιν ὅθεν πινύσειεν αἴτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστῆ
 Πολλὰ καμὼν Λεϊάνδρ^Θ ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκ-
 τήν·

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων

Νυμφίον ἀδμαίνοντα πεπιλύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ῥαθάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσσης,
 Ἡγάγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 Καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ
 265 Εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυτρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀδμαίνοντα.] Ψυχαγωγῶνται.

254. Κατεναντία. in secunda
 editione scribitur κατ' ἐναντία.

255. Αὐτότολος, ῥαυτότολος.
 Barth. & Rondell.

257. Λαγαλέης. λεπταλέης.
 V. & Ven. *ibid.* αὐρησιν. αὐ-
 ραῖσιν, sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λεπταλέης & pro αὐρησιν.
 mendose etiam δ' αὐραῖσιν. *ibid.*
 ὅθεν. ὅθι. V. & Ven.

258. Εἰσέσκειν. ἀπίσκειν.
 H.

261. Περιπλύξασα. πεπιλύ-
 ξασα. H. πεπιλύξασα. S.

263. Νυμφοκόμοιο. νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενε-
 ῶνος. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom. in Codice
 Veneto legitur παρθενεῶνας er-
 rore calami pro παρθενεῶνος.
 reliqui scribunt παρθενεῶνος.

264. Δέμας δ' ἔχειν ἐλαίῳ.
 Εὐόδμῳ,

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipsē remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,
Perniciosis auris undecumque spiraret ven-
tus,

Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrē deduxit; ad fores ve- 260
ro

Sponsū anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo
Bene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
Sponsū circumfusa blanda (*haec*) emisit ver-
ba:

Spon-

Εὐόδμω, ῥοδίω. De unguento-
rum Generibus & eorum usu
plurima docuit Illustr. Span-
hemius ad Callimachi Hymn.
in Lavac. Pallad. vs. 13.

265. Ἀλίπτεον. ἀλίπλεον.
Rondellus. ἀλίπλεον. B. W.
& Barth.

267. Ἰαχί. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent Ἰνιπ. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur Ἰαχί ex
quo facile Ἰαχί exsculpes.
Andreas Papius quoque,
quamvis Ἰνιπ. ediderit, ta-
men in notis τὸ Ἰαχί non
male praefert.

268.

Νυμφίε , πολλὰ μόγησας , ἀ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ .

Νυμφίε , πολλὰ μόγησας , ἄλις νύτοι ἄλμυρόν
ὑδωρ ,

270 Οὐδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης .

Δεῦρο , τεὸς ἰδρώτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις .

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν · ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην ,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀειτσόνοῦ Κυθερείης .

Ἦν γάμῳ , ἀλλ' ἀχόρβυτῳ · ἦν λέχῳ , ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων .

275 Οὐ ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰιδός .

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

Μίτρηλ.] Τὴν ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἀ. in Codice Veneto legitur πολλ' ἱπαθίς τὰ, quae lectio forsan quoque a manu glossatoris provenit. idem tamen dixit Homerus Odysf. Θ v. 155.

Ὡς πρὶν μὲρ μάλα πόλλ' ἱπαθίς , καὶ πόλλ' ἐμόγησας . in Vaticano habetur πολλ' ἱπαθ' ὅ. *ibid.* πάθε. in Secunda editione & Soter. male legitur πάθε.

269. Πολλὰ μόγησας. πολλ' ἐμόγησας. Ven. Eodem modo locutus est Homerus loco mox laudato.

270. Pro τ'. in Codice

Ven. & secunda editione legitur δ'.

271. Εὐικάτθεο. Ald. L. & 2. scribunt ἐν κατθεο. B. & S. exhibent εὐκατθεο. & hoc quoque apud St. & L. in marg. invenes. in Codice Vaticano & Veneto legitur εὐκατθεο.

272. Ταῦτ' . πὶ δέ. V. & Ven. *ibid.* λύσατο. λύσατο. Ven. *ibid.* μίτρηλ. μήτρηλ. B. & Par. De zona virginitatis signo egregia notavit summus Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Jov. v. 21. & Dian. 14. adde quoque

Sponse, multa tulisti, quae non passus est sponsus alius;
 Sponse, multa tulisti; fatis tibi est salsae aquae,
 Odorisque piscosi graviter frementis maris: 270
 Huc ades, tuos sudores meis depone in complexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit zonam;

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus, sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
 invocavit Poëta;

Sed

que J. Hoelzlinum ad Apollonium Rhodium. lib. 1. Argonaut. vs. 288.

274. Η', γάμος, ἀλλ' ἀχρεός. huc facit locus Theocriti Idyll. 27. vs. 25.

Οὐκ ὀδύνῃ, σὺν ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χρεῖον.

Homer. Odyss. Ψ. vs. 144. & seqq.

275. Η'ελω. omnes nostri Codices Mss. & editi habent Ἰσελω. praeter P. Vo. & K. cum quibus omnino Leopardi emendationem amplexus sum pro Ἰσελω reponentis Η'ελω. quod etiam e Codice Neapolitano legendum monet G. Falkenburgius in Lectionibus & Conject. ad Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque Rittershusium ad Oppian. Halieut. lib. 4. vs. 156. adde Nonnum lib. 31. p. 794. l. 18.

Μητίσθαι πασιθίνης Ζυγίας θάλαμην ἡλόν.

Sic vetus Marmor inscribitur JUNONI JUGALI; quod notat Rondellus. immo *tibi* quam in nuptiis Veteres adhibere solebant etiam dicitur Zygia apud Apulejum Metamorph. lib. 4. p. 152. edition. B. Vulcanii. *ibid.* αἰδός. αἰδών. V. Ven. B. Reg. S. St. & L. in marg. utraque lectio recte potest admitti. Rondellus habet αἰδός.

G

276;

Οὐ δαΐδων ἤτραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ λέχῃ φορέτασα τελεσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγὴν παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλῃ·
 Καὶ γάμῃ ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
 Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοτόλῃ, οὐδέ ποτ' Ἡῶς
 Νυμφίον εἶδε Λέαυδρον ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπύροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀΐδου
 285 Ἐννυχίων ἀκόρητ' ἐτι πνείων ὑμεναίων·
 Ἡρὼ δ' ἐλκεσίπεπλῃ, εὐὸς ληθοῦσα τοκῆας,

Παρ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡῶς.] Ἡμέρα. Ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῖς λίαν
 ἐγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur
 in omnibus praeter V. S. St.
 L. Whit. Lond. & K. in So.
 legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτραπτε.
 ἤτραψι. Vatic. & Ven. quod
 forte retinendum.

277. Ἐπισκίρτησι. ἐπισκίρ-
 τησι. B. ἐπιδυφήμῃσι. S. hanc
 lectionem etiam repraesentant
 Stephanus & Lælius in
 margine, in Vatic & Ven.
 habetur ἐπεκλύπησι.

278. Ἀΐοι. αἰοί. V. Ven.
 Reg. & B.

280. Illud Σιγὴν παστὸν ἐπη-
 ξεν. ut & versum praecedentem
 melius paraphrastice ver-

tit Andreas Papius.

*Et stratum taciturna to-
 rum genialibus horis*

Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de
 re Poëtica p. 730. quem li-
 brum supra laudavi, hunc
 locum sic citat Ἡὺ γάμος ἢ
 ἀπάνευθεν κ. τ. λ. sed eum hic
 quoque memoria lapsum
 fuisse credo, versu etiam 280.
 pro ἐπηξεν citat ἐπηξι.

282. Hic versus & tres
 sequentes in Cod. Vatican.
 & Ven. desiderantur.

283. Ἀειγνώτοις. ἀειγνώτοις.
 B.

285.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
 lectum ;
 Neque peragili quisquam saltavit chorea ,
 Non hymenaeum cantavit pater, & veneranda
 mater ;
 Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
 ris
 Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
 ornavit caligo ;
 Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
 naeis.
 Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
 que umquam Aurora
 Sponsum vidit Leandrum valde (*ipsi*) notis in
 lectis.
 Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
 lum Abydi
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hyme- 285
 naeos :
 Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
 rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐπὶ πνείων ὑμεναίων .
 eandem locutionem repe-
 ries apud Nonnum Dionys.
 lib. 25. p. 648. l. 10.

Οὐκ ἄρα μαι Περσὶν αὖ μίαν κλεί-
 ναντα γυναιῆα,
 Εἴ μιν συμφιδίωσιν ἢ πνεί-
 σαν ἱρώτην .

rarior locutio occurrit apud
 Eumdem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Η' μιτέλειςον ἔτι πνείοντες
 τικύσης,

πνείων idem ac ὄζων interdum
 significat uti rectissime do-
 cet Doctiss. Berglerus. sic a-
 pud Oppianum lib. 1. Cy-
 neget. vs. 339.

Στιψάμενος, πνείωντι πελαγ-
 σίοιο μύροιο.

G 2

287.

Παρθένῳ ἡματίη, νυχίη γυνή. ἀμφοτέρω ἥ
Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃ ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
κην

- 290 Κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείη.
Ἄλλ' ὀλίγον ζώσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
Ἄλλ' ὅτε παχύνεντ' ἐπήλυθε χεῖματ' ὥρη,
Φρικαλέας δονέουσα πολυσροφάλιγγας ἀέλλας,
295 Βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὕγρα' ἔμεθλα θαλάσσης
Χειμέριοι πνεύοντες αἰεὶ συφέλιζον αἷται,
Λαίλαπι μασίζοντες ὅλην ἅλα· τυπτομένης ἥ
Ἡδῇ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολλάκις ἤρσαντο κ. τ. λ.] Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέμεν
τῇ ἡμέρᾳ εἰς δύσιν. Ἀπόναντο.] Ἀπήλαυσαν. Ἀέλλας.]
Συσροφὰς ἀνέμων. Βένθεα — συφέλιζον.] Ἐ-
σθιον τὰ βάθη.

287. Integer hic versus
deest in Cod. A.

288. Ἡρσαντο. ἤρσαντο.
S. *ibid.* κατελθέμεν. μεθελθέμεν.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. 1. &
2. & J. I. habetur ἐδὲ πὶ δη-
ρῶν. reliqui scribunt ἐδὲ ἐν δη-
ρῶν. sed ibi potius legendum
est ἐδ' ἐν δηρῶν Praetuli tamen
ἐδ' ἐπὶ δηρῶν cum optimis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

I. vs. 415.

Ὡς τοι μοι κλέῃ ἐσθλόν, ἐπὶ
δηρὸν δέ μοι αἰὼν

ἔσεται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἐν δηρῶν Odyss.

Θ. vs. 150.

Σοὶ δ' ὁδὸς εἴη ἐν δηρῶν ἀπίσ-
σεται, ἀλλὰ τοι ἤδη

Νηὺς τε κατεύσεται,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀλλήλων le-
gitur ἀγρύπνων. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:

sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.

(*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere.

290

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosae venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 295
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*)

Jam

fic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑμῶν αἰοιμητοί apud Nostrium in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilior videtur.

293. χείματ' ἄρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φεικαλίας. Φοκαλίας.
B. *ibid.* δονίμου. δονάμου. V.
& Ven.

295. Θίμιθλα. Θέμιθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W. H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vatellus in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro αἰ σφίλιζον. legitur
ἰπυσφίλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. χαιμέριοι πείοντες. mal-
lem χαιμέριοι πείοντες. DOR-
VILLIUS.

- Ἦδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῃ
 Χειμερινὴν καὶ ἄπισον ἀλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 300 Ἄλλ' οὐ χειμερινὴς σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λέανδρε· ἀφκτορίῃ δέ σε πύργου,
 Ἦδάδα σημαίνουσα Φαισφορίῃ ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐης καὶ ἄπιστος. ὄφελλε ἧ δύσμορος Ἡρῶ
 305 Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνθυε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη ἧ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
 Νύξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἵται,
 310 Χειμερινὴς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἵται,
 Ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·

Δὴ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦδη νῆα μέλαιναν κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλκετο εἰς τὴν ἡγῆν (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἡγαγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσαντα. Βίησατο.] Ε-
 βιάσαντο. Δαλὸν.] Καϊόμηνον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus

— — — τυπτομένην ἧ

Ἦδη νῆα μέλαινα ἀπέκλυσε
 διχθάδι χέρσῃ.

ἀπέκλυσε & ἀνέκλυσε non mul-
 tum distant. ἀνέκλειν & ἀνελ-
 κύν *subducere navem*. videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νει-
 ρία. DORVILLIUS. pro ἀπί-

κλασε. legitur ἀπέκλυσε. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀπέκλυσε. *ibid.* διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. χειμερινὴς. χειμερινὴ. B.
 χειμερινῶ. Ven.

301. πύργον. λύχον. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πύργον quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
Hiemale & infidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coërcebat maris, 300
Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
Consuetam significans lucem nuptiarum,
Furentis inpulit securum maris,
Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-
ro

Hieme instante manere sine Leandro, 305
Non amplius accendens brevis temporis stel-
lam lectorum.

Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) allecta (*cu-
pida*) autem
Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
rum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
Hiemalibus flatibus jaculantes venti, 310
Collecti irruunt in littus maris:

Tunc

male in margine hanc lectio-
nem rejecerunt St. & L.
auctoritatem secundae edi-
tionis, nimis ubique secu-
ti.

302. Η' θάλα. Ε' θάλα. V.
& Ven. Η' δάλα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
1. & 2. So. W. H. Par. &
Rondell. legitur *Μαινομένης*
σ' in Barth. *Μαινομένης δ'.*

304. Ο' φειλε. ὄφειλε. Whit.
& Lond.

306. Α' γαπιορρή. ἀναπιο-

ρρή. J. 2.

309. Β' υτς. Ο' τς. Ven. Ο' τς.

V. *ibid.* βαρυπνεύοντες αἱ τας.

sic omnino retinendum cum

V. Ven. B. Reg. S. St. L.

Whit. Lond. & Kromaj in

omnibus aliis legitur *βαρυπ-*

νεύοντες αἱ τας. sed recte hanc

lectionem in margine posue-

runt St. & L.

310. Α' κοπιζοντες αἱ τας. ἀ-

κοπιζοντας αἱ τας. B. & Reg.

in Codice Veneto pro αἱ τας

legitur αἱ τας.

312.

Δὴ τότε Λείανδρός περ, ἐθήμον[Ⓢ] ἐλπίδι νύμφης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασάων ἐπὶ νώτων.

Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδωρ.
 315 Αἰτέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
 Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὖρ[Ⓢ];
 Καὶ Νότ[Ⓢ] ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπει-
 λάς·

Καὶ κτύπ[Ⓢ] ἦν ἀλίατ[Ⓢ] εἰσμαράγοιο θαλάσσης.

Αἰνοπαθὴς ᾧ Λέανδρ[Ⓢ] ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
 320 Πολλάκι μὲν λιτάνυσε θαλασάην Ἀφροδίτην.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
 Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
 Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἦρκεσε μοί-
 ρας. Πάρι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελάδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀ-
 λίας[Ⓢ].] Ἀφόρητ[Ⓢ]. Αἰνοπαθὴς.] Δεινὰ πεπονθώς.
 Ἀκηλήτοις.] Ἀνησύχοις.

312. Δὴ τότε. in Codice Veneto male habetur δὴ τότε καὶ. *ibid.* ἐθήμον[Ⓢ]. ἐθήμον[Ⓢ]. Ald. 1. & 2 & Par.

313. Ἐπὶ νώτων. sic V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. reliqui male habent ὑμνῶν. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀγρομέροιο δυσαν-
 τεί κύματ[Ⓢ] ὀρμῇ
 τυπτόμεν[Ⓢ] πεφόρητο.

314. Κύματ[Ⓢ]. κύμασι. Ven. *ibid.* pro σύνχυτο, quod in V. Ven. S. St. L. Whit. Lond. & K. habetur, scripsi σύνθετο cum omnibus aliis, quod ποιη-
 πώτερον, & multo elegantius dictum est. sic floctus *pendere* dicuntur apud Statium lib. 5. Thebaid vs. 368.

—— nigris redit humi-
 da tellus

Vortiz

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Eurus,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Atthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi-

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus aequor
 Pendet.*

ubi ad versum 366. vide Bathium, qui hunc Musaei locum ibi sic quoque laudat. & male haec lectio ab H. Stephano & Lectio in marginem rejecta est.

315. Πάντοθεν, πάντοθεν. W. *ibid.* ἔχον. ἢ γὰρ. V. A. C. Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P. Barth. Par. Vo. & Rondell.

317. Α'φίκεν. V. S. St. L. P. Vo. Whit. Lond. & K,

alii habent ἰφίκαται.

318. Κτύπον. κλίπος. V. & Ven. *ibid.* ἱερμαγίδαι. ἱερμαγίδαι A. & C. Ald. 1. & 2. J. 1. So. & H. in J. 2. legitur ἱερμαγίδαι.

319. Α'κλήτοις. ἀκλήτοις B. *ibid.* δίναις. δίναις. B.

320. Μέν. μιν. B. *ibid.* λιπίδου. λιπίδου. V. Ven. S. & Whit.

323. Α'λλά οἱ ἄλλοι. ἀλλ' ἄλλοι. V. & B. ἀλλ' ἄλλοι γα. Ven. *ibid.* μοίρας. μοίρας. Ven.

Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμῃ,
 Καὶ δένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτε πίνει ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχρον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς αἵτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἔ' ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντ', ἐπ' ἀγρύπνοιον ὀπωπαῖς
 Ἰῆατο

324. Πάντοθι. Πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. in Veneto legitur Πάνταθι. Quod non male retinere possumus, nam repetitio δ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμῃ. ὄρμα. Ven.

325. Τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent Θρυπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur v. 337. *ibid.* Ποδῶν δέ οἱ ἄκλασεν ὄρμῃ. legerim ποδῶν δ' οἱ ἄκλασεν ἄρμη. praecessit enim ὄρμῃ. nam quod versu 309. & 310. repetatur αἵτης elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ἄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμῃ, ubi alii ab αἵματος, alii ab ἄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀλμῇ, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio. nam in o, facile corruerunt librarii, sic pro ἀρχῇ scribitur ὄρχῃ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. emend. Auct. Gr. cap. I. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σθίνος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt σίνος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόνητον. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκμήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicitur ἀχρήϊς ὀλεθρῆς; extrema pernicies. Ἀχρήϊς. recte videtur reddi inutilis: inprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium II. pont. VIII. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμαιμακέτε

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
inpetu

Inpulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi. 325
gor,

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
guttur,

Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
maris;

Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
tus,

Et animam & amorem multum passi Leandri. 330

Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
libus oculis

Sta-

πίπτον ἄλμης. in Codice Ve-
neto legitur ἀμραιμάκιστον πίπτον
ἄλμην.

329. Καὶ δὲ λύχρον ἄπιστον.
Lychnum infra vs. 301. di-
citur Διακέρχην νηλαιὴς καὶ ἄπι-
στον. eleganter etiam ἀπιδέτης
vocatur in Epigrammate An-
tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
In Codice Veneto pro ἄπιστον
legitur ἄσπιστον. quod certe
glossema est, sed corrup-
tum, pro ἄσπιστον ibi sal-
tem legerem ἄσιπτον, quod
Hesychius explicat per ἄσι-
σίς. & sic τὸ ἄπιστον. optime a
glossatore potuit explicari.

330. Πολυτλήτισ. hoc re-
praesentant Cod. Vatican.
Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
nem J. Rondellus, cum his
omnino quoque feci. Alii
omnes habent πολυκλήτισ,
verum illud mox repetitur.
Scio recentioris aevi Poëtam
non tam axie talia curasse,
verum nimis absurdum est,
unum idemque epitheton
nunc Λαίανδρον & mox τῷ μι-
είναις adjungere. Post hunc
versum in Codicibus Vati-
cano & Veneto hi duo inter-
feruntur, sed spurii procul du-
bio.

Ναίησι δ' ἀγχιθύμος ἱπποβο-
λήσει ἀήτης

Ἦδη γὰρ φθιμένοιο μέρον θίσ-
πιον Λαίανδρον.

331. Ἡ δ', ἴη δαδύνοισι.
H 2 sic

Ἰστατο κυμαίνεσσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
 Ἡλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα ῥῶτα θαλάσσης,

335 Εἴπῃ ἐσαθρήσειεν ἁλῶμενον ὃν παρακοίτην
 Λύχου σβεντυμένοιο. ὦξ' κρηπίδα ἧ πύργου
 Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,

Δαιδαλέον ῥήξασα ὦξ' εἴθεοσι χιτῶνα,
 Ροιζήδ' ὃν προκάρησεν ἄπ' ἡλιβάτου πέσσε πύργου.

340 Καδδ' Ἡρὼ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ὦξ' ἀκοίτην,
 Ἀλλ'

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius. omnes alii exhibent εἰσὶ δ' ἰθύοντες. illud autem δαδύοντες latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet εἰσὶ δ' ἰθύοντες alter εἰσὶ δ' ἰθύοντες. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent εἰσὶ δ' ἰθύοντες. *ibid.* ἐπ' ἀγρυπνοῖσι. ἐπ' ἀγρυπνίῃσι. A & S. huc pertinet locus Virg. lib. 4. Aeneid. vs. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοις. πολυκλαύτοις. Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡλυθε δ'. in Cod. Veneto habetur ἤλυθεν.

334. Πάντοθι. πάντοθι. S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα τίτταιν in Cod. B. legitur ὄμματι τίτταιν.

335. ὃν ὦξ' ἀκοίτην. voculam ὃν omittunt. V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἁλῶμενον exhibetur ἀλώμενον, in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενον.

336. Παρ'. Papius & Voetius scribunt παρα'.

337. Θρυπτόμενον. sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem Δρυπτόμενον ex Homeri Odyss. E. vs. 434.

ὦξ' εἴθεοσι πέσσεσι χιτῶνα
 ἀπὸ χιτῶν

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum He-

ro,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dor-
maris,

Sicubi videret errantem suum maritum 335

Lychno extincto. apud fundamentum vero
turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum mari-
tum,

Variam disrumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari. 340

to,

Suique

Ρ'ιναι ἀπὸ θροῦ θῆν, ἢ δὲ μίτρα
κῦμα κάλυψεν.

338. Δαυδαλίον. in Cod. A.
& C. scribitur Δαυδάλαγον. *ibid.*
σελ. ωρζ. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. &
J. 2.

339. Ρ'οιζῆδον Ρ'οιζῆδον. Ron-
dell. *ibid.* ἀπ' ἡλιβάτου πύργου.
in Ald. 2. legitur ἀπ'
ἡλιβάτου πύργου.

340. Κάδδ'. in St. L. & K.
habetur καδ' δ', sed cum aliis
omnibus scripsi κάδδ', quod
etiam apud Homerum Iliad.

B. vs. 549. in Cod. B. legi-
tur καδ'. *ibid.* τίθησκον ἰπ'. τίθη-
σκαι σὺν. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. sed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtice dictum est? ut
eodem quasi tumultu compo-
nantur. sic in Epigramma-
te Antipatri, quod mox lau-
davi.

Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει
πέφθ', —

Ἀλλήλων δ' ἔποιοντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέ-
θρων.

ΤΕΛΟΣ.

341. Ἐν πυμάτῳ, ὡς πύματι.
Vatican.

*Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus*

*hic in exemplari, quod Guliel-
mus Canterus cum suo con-
tulerat. Sed adscititius sine
dubio.*

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Τοῖα δ' ἰσχυρίσασθαι ἀνδρῶν
ἀπὸ τῶν αἰχμητῶν.

id est,

Talis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.

Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U S A E I

HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon amoris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

- Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.
5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
Et lychnon, Veneris qui jussa referre solebat,
Noctinubaeque Hero flammis praestare ministras,
Furtorum indicio dulci : quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,
10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.
Quod miseras pariter curas obiisset amantum,
Connubii extollens vigilis praenuncia signa,
Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.
Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem
15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.
Stabant oppositae, ponti discrimine parvo,
Sestos Abydenaque domus : tensisque Cupido
Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbeis :
Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,
20 Leandrum teneramque Hero : sic nomine dicunt.

Haec

Haec Sestum : at juvenis fedeis habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera : consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrim observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 Quaere & fluctifonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 Unde autem patria degens Leander Abydo

Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri : seorsimque parentibus, expert
 Conjugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35

Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Saepe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram. 40

Non tamen effugit spiranteis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa,
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venere frequentes
 Incinctas pelago terras quicunque tenebant : 45

Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri :
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice ducens.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus :
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi : 50

Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
 Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
 Non tantum aeternis properant dare munera divis,
 Quantum collectas festo spectare puellas.

55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
 Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
 Exoriens veluti terris argentea Luna.

Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
 Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus
 60 Membra tuens, credas roseum te cernere pratum.

Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
 Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
 Et Charites membris quacunque à parte fluebant.
 Treis prisca finxere quidem: sed virginis unus

65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
 Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.

Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
 Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
 Et juvenum subiit per mollia corda: torique

70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero:
 Quacunque illa vago templum pede perlustrabat;
 Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
 Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
 Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,

75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
 At talem aspexi nusquam, teneramque probamque;
 Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.

Jamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.
 Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.

80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,

Quam

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.
 At famulam si forte tuam mî nulla facultas
 Tangere, me simili saltem dea conjuge dona,
 Haec simul hinc aliquis : alium simul inde latenti
 Vulnere dementem faciebat forma puellae. 85

At non tu, miser aspecta Leandre puella
 Occultis voluisti animum consumere curis :
 Sed subito victus flammam spirante sagitta,
 Formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.
 Illius ad nictus ardor surgebat amorum, 90
 Et cor indomitae flagrabat ab impete flammæ.
 Inculpara etenim præstantis forma puellae
 Corda virûm penetrat teli velocior ictu.
 Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,
 Labitur ima sub usque viri præcordia vulnus.
 Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu- 95
 dentia

Oppressere, trementem animo : captumque pudore :
 Et forma stupidum : sed amor remove pudorem.
 Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,
 Accessit sensim, & contra stetit ora puellae :
 Tendebatque dolos oculis obliqua tuendo, 100
 Virginis abducens per mutos pectora nutus.
 Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,
 Conscia gaudebat formæ : taciturnaque & ipsa
 Interdum vultus terra attollebat amoenos,
 Leandrum per signa monens occulta vicissim : 105
 Figebatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,
 Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quærit dum temporis horam

- Leander, cedente die lux relinquere terras
 110 Incipit, & sero consurgere vesper ab axe.
 Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem,
 Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:
 Et furtim pressae digitos compressit, ab imo
 Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,
 115 Indignata velut, roseam subducere dextram.
 Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae
 Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,
 Intima pertraxit secum in penetralia templi.
 Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,
 120 Invitae similis; taleis dedit ore loquelas,
 Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum.
 Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?
 Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem.
 Neu diteis ignare meos offende parentis.
 125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.
 Virginei sperare nefas te gaudia lecti.
 Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est.
 Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,
 Protinus agnovit persuasae signa puellae.
 130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,
 Nempe minis etiam verum testatur amorem.
 Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,
 Talibus orabat, misero correptus amore.
 Post Venerem Venus alma mihi, post Pallada Pallas:
 135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,
 Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:
 Felices ambo qui te genuere parentes:
 Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.
 Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 Laeta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 Nam castam Veneris non convenit esse ministram.
 Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 Sunt tediae & thalami. tu, si tibi Cypria cordi, 145
 Dulcia jura libens blandi complectere amoris:
 Meque tibi famulum vel si placet adde maritum:
 Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 Duxit Jardaniae quondam fervire puellae. 150
 Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:
 Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 His dictis accensum animum commovit: &, ante
 Multa recusanti, blandum persuasit amorem.
 At virgo in terras oculos defixa tacebat:
 Condebatque genas roseo perfusa pudore: 160
 Et summam stringebat humum vestigia subter:
 Circum humerosque frequens niveum adducebat a-
 miſtum:
 Cedentis manifesta animi dans signa: tacendo
 Quippe ineunt victae thalami promissa puellae.
 Jamque & amariciem blandi gustarat amoris: 165
 Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:
 Haerebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
 Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
 170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
 Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
 Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
 Permoveas hospes vel faxes rigentia dictis.
 Ecquis fallendi varias tibi tradidit artes?
 175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
 Haec frustra tibi dicta tamen, nam quo mihi pacto,
 Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
 Cum neque permittat mihi mens aversa parentum
 Connubium celebrare palam; nec, si tibi forsan
 180 Inducas animum patria considere nostra,
 Furta queant Veneris recte celata teneri.
 Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua;
 In triviisque aliquis, tacite quae gesserit, audit.
 Sed ne mihi nomenque tuum, patriamque taceto.
 185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
 At coelo domus aequa mihi, circumsona turris;
 Quam, pelagi ad ripas, patriae praec moenibus urbis,
 Infelix habitans, custos atque unica mecum,
 Proxima sum ponto, durorum ob iussa parentum.
 190 At procul aequales absunt, juvenumque canoros
 Ad numeros choreae: tantum, nocteisque diesque,
 Ventosi tristis pelagi fremit auribus horror.
 Sic effata, genas roseas contexit amictu,
 Victa pudore iterum: atque suo se prodidit ore.
 195 Ille autem, stimulis acrique cupidine victus,
 Volvebat quo bella modo certaret amoris.
 Corda viri nam cautus amor domat icta sagittis:

Rursus

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliiue autor pariter dominusque suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro fidere lumen.
 Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis
 Extincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumque: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisque hymenacos,
 Inviti a sese demum abscessere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: at providus ille

Signa

- Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum celsae trajecit Abydi.
 At, socia optantes longae certamina noctis,
 230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.
 Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:
 Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,
 Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,
 Dum data lucerent hymeneia signa, manebas:
 235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,
 Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.
 At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,
 Extulit illa facem. quae postquam accensa reluxit,
 Protinus ussit amor properantis corda Leandri:
 240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti
 Infanum accipiens fremitum fluctusque sonanteis,
 Extimuit primum: posito mox deinde pudore,
 Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.
 Saevus amor: pontusque immitis. at aequoris alti
 245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.
 Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:
 Mique ades ardenti. quid enim maria horrida curas?
 An nescis Venerem, spumanti ex aequore natam,
 Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?
 250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu
 Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.
 Littoreque exsiliit, corpusque iniecit in undas.
 Adversum properans fulgentia lumina semper,
 Ipse sibi pariter remex, pariter quoque navis.
 255 Ast Hero, summa lumen quae turre tenebat,
 Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine: dum se
Leander Sesta fessum statione locasset.

Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
Conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260
Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,
Virginei statuit thalami in penetralibus imis.

Et totum abstergens corpus, perduxit olivo
Spiranti, roseo: pontique extinxit odorem.
Dein, cum sublimi jam composuisset anhelum 265
Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.

Sponse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
ter:

Sponse afflicte malis: fileant nunc unda, saluma-
que,

Pisceus & feter resonantis triste profundi.

Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270

Sic illa: at propere Zonam simul ille resolvit:

Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.

Nuptiae erant: sed quae choreis cantuque care-
rent.

Non vates Juno te pronuba voce citavit.

Non tetae accensae thalamo luxere jugali. 275

Non agili quisquam chorea circumtulit artus.

Non pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.

Sed stratum taciturna torum genialibus horis

Ipsa quies statuit: sponsam compere tenebrae.

Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenacis, 280

Noctis adornarant quas tempora: matutino

Deprendit sponsum nequenim ulla aurora cubili:

Rursus ad oppositae populos sed nabat Abydi,

K

Noctur-

Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoreis.

285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.

Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.

290 Sed breve vixerunt tempus : laetique hymenaeis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora bru-
mae,

Horribileis excire mari consueta procellas :

Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti

295 Hibernae eruerent imis è sedibus aurae,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.

At non hiberni tenuit fortissime terror

300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenacis,
Suadebat rabiem faevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,

305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.

Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,

Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.

Nox erat, infesto validi cum turbine venti,

Flatibus hibernis immania bella moventes,

310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae
Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.

Jamque undam premere unda, & aquae concreescere
moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus

Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Aufser:

Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.

At vero miser implacidis, Leander, in undis

Saepe quidem Venerem prece postulat aequore na-
tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

Atthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.

Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,

Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:

Affiduasque manus defecit mobile robur: 325

Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,

Insuavem cumulans potum non utilis undae.

Atque infida nocens extinxit lumina ventus:

Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330

Sollicitas animo volvebat faucia curas.

Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,

Errantem siqua spectaret forte maritum,

Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335

Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

76 MUSAEUS INTERPR. ANDR. PAPIO.

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Praecipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super est extincta marito:
Seque illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATIIUM,

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. *Septimio* FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Insequē, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hymē-
naei

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inferere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum: adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa opposita duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una urbem percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

No.

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum;
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilesque sibi: Qua, si unquam sit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero
 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythereae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aquae evae pubis adire,
 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
 45 Aemoniae hinc, hinc aequoreae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythereas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit accola luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellasi juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae solemnia lucis,
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat
 Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55
 Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;
 Cui summos nivearum orbés rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit
 E calathò: credas pratum fulgere rosarum
 Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60
 las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris
 Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,
 Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-
 phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir
 Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70
 Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus infit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;
 At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsan Charitum Venus hîc habet unam:
 Lu.

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,
 80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.
 Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere.
 Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes
 85 Forma facit: graviora quibus tu, passe Leander,
 Non tua furtivis pungebas pectora curis;
 Verum improvîso telorum saucius igne
 Nolebas sine forma Herûs producere vitam:
 Ex oculorum acie fax augescebat amorum,
 90 Pectus & invictae bullibat ab impete flammae:
 Namque inculpatae praestans bona forma puellae,
 Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:
 Pandit ocellus iter, cujus de verbere acuto
 Labitur, atque viri subit in praecordia vulnus;
 95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,
 Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:
 Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore
 Deposito, audacem faciens, insurgere jussit
 Compositis sensim pedibus, tum virgine coram
 100 Astitit, obliquansque dolo motabat ocellos,
 Nutibus impellens tacitis errare puellae
 Mentem oculosque Herûs: quae postquam sensit amo-
 rem

Leandrique dolos, gavisâ est conscia formae;
 Saepe etiam tacitum vultum demissa fefellit,

Nut-

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 Atque iterum avertens: juvenis tum gaudia pectus
 Pertentant, quod se virgo intellexit amari,
 Nec renuit: Dumque occultam sibi postulat horam
 Leander, Sol contracta jam luce latebat
 Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris: 110
 Ille pede audenti confestim accedit ad illam,
 Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,
 Utque manum roseam compressit leniter Herus,
 Insanum quantum ingemuit: voci illa pepercit
 Iratam simulans, pulchramque averſa retraxit 115
 Inde manum; sed ubi nutus, animique remissi
 Indicia accepit Leander, veste petitam
 Purpurea audacter deduxit in ultima templi.
 Pone sequebatur pedibus cunctantibus Hero,
 Nolenti similis, vocesque has ore refudit, 120
 Foemineum minitans in morem & verba Leandro,
 Quis furor ô hospes? quid me rapis, ô scelerate
 Virginem? abi actutum, & mea vestimenta relin-
 que;
 Neve meorum iram locupletum accerſe parentum:
 Non tibi fas Veneris sacram adfectare ministram, 125
 Nulla via est qua tu possis contingere lectum
 Virginis: Haec sic virginibus consueta minata est;
 Ille miras simul ac, muliebresque audiit iras,
 Agnovit victae signa haud obscura puellae:
 Foemina nam cupidis quoties succenset ephebis, 130
 Promittunt irae Veneris commercia tales.
 Ergo ubi odorato Nymphae tulit oscula collo,
 Sic fatur magno mentem percussus amore,

Altera post Venerem Venus, & post Pallada Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas dicere! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem praebens precibus miserere furentis
140 Igne tuo, Venerisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divae cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quaeris quae leges, quae sint mysteria Divae?
145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellitum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantae,
Virginitatis amans quae Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renuentis flexa puellae,
Corque deerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure filebat,
160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Saepe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hacc

Haec persuasi animi sunt argumenta, silensque
Usuram thalami solet omnis virgo pacisci.

Dulcis amaritiem jam corde bibebat amoris 165

Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.

Ergo hîc, donec operta esset caligine tellus,
Insano errantes oculos Leander amore

Non habuit fessos spectando virginis ora; 170

Quae tandem dulci sermone affata Leandrum est,
Emituens molli pudibundum ex ore ruborem,

Tu dictis, hospes, posses vel saxa movere;
Ecquis te docuit fallentia verba rotare?

Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175

Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:

Nam quî mecum ineas foedus peregrinus, & erro
Intutus? sancte atque palam connubia nobis

Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.

Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180

Semper furtivi reteguntur gaudia lecti:

Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
latenter

Feceris, in triviis communis fabula fiet.

Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram

Dicere; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185

Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;

Hîc habitans una tantum famulante ministra,

Ante urbem Sestum super altae margine ripae,

Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:

Nec prope sunt puerae aequales, juvenumque cho- 190

reac

Longe absunt : verum semper noctuque , diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata , occuluit roseam sub tegmine malam :
Erubuitque iterum , & puduit sic esse locutam :

195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus, ul-
cus

Saepe viri medicat ; tum quis semel imperat , ipse
Cuncta regens , consultor erit mortalibus aegris :

200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti ,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit ,
Te propter saevas , ô virgo , enare per undas
Non dubitem , vel si plenum ignibus aestuet aequor ,
Nec freta pervia sint ; tua si mihi certa voluntas ,

205 Haud hiemem horrifoni metuam maris , ire paratus
In thalamum , formosa , tuum , semperque silente
Nocte ferar , pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus ; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua : excelsa tantum de turre lucernam

210 Ulteriore mihi ex ripa , in caligine pande :
Sic mihi fidus erit tua fax , ego navis Amoris ;
Intuitusque illam , non mersum fera Bootem ,
Non siccum Plaustri tractum , nec Oriona saevum ,
Dulce queam adversum patriae contingere littus.

215 Tu grave spirantes ventos , mea cura , caveto ,
Ne faculam extinguant , animamque in luce relin-
quam

Illicet extincta : Nam lux dux nostra , salusque est.

Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen ,

For-

Formosae sponsus Leander nominor Herûs.

Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220

Ambo inter sese sic convenere, fidesque

Utkro accepta data est, ut testis sola lucerna

Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.

Haec lumen praeferre, hic se committere ponto

Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225

Pervigilis sacri, tum invitus uterque facessit;

Haec turrim repetens, ille atra in nocte recedens,

Et misso turris signo, ne forsan aberret,

In bene fundatae populos enavit Abydi.

Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230

Optabant, creperasque addit quas Hesperus umbras,

Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae

Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno

Damnantes, non Leandrum, qui littore ponti

Exstructi thalami exspectat prodentia signa, 235

Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,

Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.

Ut vidit tectum prima caligine caelum,

Lychnum Hero ostendit, mox postquam accensa lucerna est,

Mentem accendit Amor properantis multa Leandri: 240

Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes

Infani audiret fluctus maris, intremat ipse

Primo aditu; sed post animis fiducia venit:

Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,

Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
undas

Acquora habent tantum, urit me intimus ignis Amoris,

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum:
Huc mihi ades præsens in amore; quid æquor &
undas

Horrescis? nescis Venerem maris esse propagem?
250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores.

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exiit & membris, nuda in cervice renodat,
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba,

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Saepe mori vetuit prætenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Sestiada evasit, turrimque inductus ab illa est;
Quae virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginei cupidum thalami in penetralia duxit,
Deterfitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labores

Anclasti: mi sponse, sali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:
Huc age sis, & sudorem depone laboris
In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymnos,
Con-

Conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275
 Nec fulsere faces ad connubiale cubile,
 Nec choreas agilis quisquam salisubfusus egit;
 Sed nec Hymen Hymenaeae boni cecinere parentes:
 At fixo thalamo stravere silentia lectum,
 Perfica cum expeterent tunc tempora, seraque mun- 280
 dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 In lectis Aurora virum conspexit apertis.
 Nando etenim adversam contra repetebat Abydon;
 Noctis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285
 At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque
 Saepe vovebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris
 Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290
 Verum ambo exiguo vixerunt tempore laeti,
 Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,
 Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295
 Hiberno flantes quassarunt fidere venti,
 Turbine verrentes latum mare, navita saevum;
 Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 E gemina piceam jam fregerat aequore navim.
 At non ô patiens animi, generose Leandre, 300
 Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 De turri, & solitae monitrix praenuntia flammæ
 Suasit ut insanos velles contemnere fluctus,

Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella,
 305 Dum saevibat hiems, sine conjuge sola Leandro;
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitæ sponsæ, se triste frementibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
 Nec Boream Nymphae immemorem finit Atthidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
 Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille fali insuperabilis undas:
 Quin fax infida extincta est stridore procellae
 Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
 Lumi-

Luminaque intendens in lati tergora ponti,
 Quaerit an errantem poterit spectare maritum,
 Forte face extincta : sed ubi in fundamine turris 335
 A scopulis lacerum consortis corpus amici
 Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
 Praecipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit consorte peremto ;
 Seque ipsis ambobus supremo in fine fruuntur.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

Diva facem memora tacitos quae vidit amores,
 Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
 gales,
 Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
 Nocturnisque thoris sociatam Seston Abydo.
 5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
 Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
 Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
 Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
 Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,
 10 Sponsarumque decus dixisse & fidus amorum.
 Quae socio ardentes solata est lumine curas,
 Et thalami insomnis fidissima nuncia fulsit,
 Cum nondum flassent hostili turbine venti.
 Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus,
 15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.
 Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
 Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
 Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam,
 Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quaeras,
 20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.
 Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.
Ambo

Ambo fiderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrim explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero clavis majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrim,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castoque retentâ pudore
 Nunquam virgineae se consociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Coelestis pharetrae flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii proceres aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec deerat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

- Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virgineâ quantum spectabile formâ.
- 55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Praelustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primae resplendent cornua Lunae.
 Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
- 60 Hero parte rosis gemmantia prata videtur.
 Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicac sinuata volumina pandunt.
 Multa comes membris it gratia, prisca sorores
 Tres aetas dedit, haec oculo si riserit uno
- 65 Gratia fidereo centena exultat ocello.
 O quam digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
 Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
 Aemula virgo suae possit contendere Divae.
 Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus
- 70 Virgo tuae coepit flagrare Cupidine taedae:
 Nam gressus quacunq; Hero per templa ferebat
 Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
 Atque aliquis formam miratus talia fatur.
 Accessi Sparten, pulcrâ Lacedaemona vidi,
- 75 Roboris & primae florent ubi praemia formae.
 Abstulit una decens generosa modestaque palmam.
 Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
 Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
 Cujus complexu abnuerem nec morte revelli.
- 80 Aetherias semper servant sibi numina sedes,
 In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponsa juventâ.
 Talia jactabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visae postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisam abrumpere vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 Invadens oculos primum, tum luminis icti
 Descendit dolor, & meat ad praecordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri insidias agnovit virgo, suaeque
 Conscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 Saepe levi texit roseum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, laetantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exoricens obscuras Hesperus umbras.

Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
Ambiguae fidens nocti fretusque tenebris.

Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
Virgineam subito (velut indignata) recepit.

Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
Splendida ad augusti ducens penetralia templi.

120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
Cedentem se passa trahi, tum talibus inquit,
Foemineis conata minis terrere Leandrum.
Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.

125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
Idaliae non est sic attrectanda Sacerdos.
Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
Talia virginibus bene convenientia dixit.
Ille minas postquam audivit simulantis inanes,

130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
Talia dicta dedit vivo perculsus amore.

135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,

140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammās.
Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?

Huc

Huc ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi sociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti;
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervercit amore Leandri
 Virgo, novasque fovet tenero sub pectore flammās.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit;
 Turbida virgineo defigens lumina collo, 170

Illa

- Illa diu tandem servata silentia rumpit;
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.
 175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?
 Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugalialia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisâ recusât?
 180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem,
 Tentabis frustra latebras praetendere amor.
 Ora virum probris sic asluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.
 185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, praeclari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.
 Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti
 190 Neptuno immiti jussu vicina parentum.
 Aequevae longe comites, dulcisque choreae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
 Haec effata genam roseam velamine texit,
 195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsâ.
 Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.
 Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille
 200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.
 Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

Ingemit & vafro tandem sermone profatur.
 Te propter, virgo, nabo maria aspera quamvis
 Claudat iter flammis, insanaque ferveat unda.
 In thalamos Herûs mare non terrebit euntem, 205
 Si fremat excitum ventis & verberet astra.
 Sed semper pelagi me femita nota, maritum
 Hellespontiacis madidum tibi sistet ab undis.
 Nam colo non longe distantis maenia Abydi.
 Tu tantum adversam sublimi a vertice turris 210
 Per tenebras ostende facem (formosa) tuoque
 Sidere deducar nocturni navis amoris.
 Hoc ego, non gelidum cupiam spectare Booten;
 Oriôna gravem, pelagoque incognita plaustra.
 Hoc vehar oppositas terrae securus ad oras. 215
 (Chara) sed instantes pernox custodia ventos
 Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.
 Et si te tantum nostrum juvat accipe nomen.
 Sum conjux (formosa) tuus, dicorque Leander. 220
 Sic illi tacito jungebant foedera nexu,
 Nocturni secreta thori, at praenuncia lecti
 Taeda ministerium occulti servaret amoris.
 Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto.
 Furtivum interea cupidi certamen amoris 225
 Perficere, abscedunt (invitus uterque) revisit
 Illa suas sedes, juvenis ne noctis in umbra
 Signa subobscurae fallant incognita turris
 Multa cavens, patriam serò defertur ad urbem.
 Dulciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 Obscuras nimium cupiunt properare tenebras.

- Jamque superfusae nigrae caliginis umbrae;
 Gratum aliis referunt, tibi non, Leandre, soporem;
 Anxius undosi stabas prope littora ponti
 235 Promissa ostensis expectans gaudia flammis,
 Sollicitaeque facis deposcens flebile signum,
 Luminaque occulti procul effulgentia lecti.
 Vidit ut Oceano piceas insurgere nubes,
 Extulit illa facem, fulgentia lumina cernens
 240 Fervet, & immenso comburitur igne Leander.
 Flamma virum taedamque cremat; sed littore summo
 Ut stetit, & sonitum ingentem maris auribus hausit,
 Intremuit primum, mox expulit ipse timorem,
 Talibus obfirmans trepidantia pectora dictis.
 245 Saevus amor, pontusque gravis sed mitior unda
 Est maris, haurit amantis adustas flamma medullas.
 Concipe cor ignes, nec te vaga terreat unda.
 Hic praesens in amore mihi maria aspera temne.
 Ignoras pelago quod sit Venus edita, fluctus
 250 Quae regit aequoreos & nostro praesidet igni?
 Exuit haec fatus pulchro de corpore vestem,
 Atque manu capiti haesuram constrinxit utrâque.
 Littoreque exiliens corpus dejecit in aequor,
 Ad facis oppositae fulgentia lumina tendens,
 255 Ipse ratis, remexque sibi, gnarusque magister.
 Hero flammiferae sed summo in vertice turris,
 Quâ celeri instabant atroces flamine venti,
 Saepe manu vestem circumtulit, alta Leander
 Tangeret undosi tutus dum littora Sesti.
 260 Vestibulo occurrens turrim tunc ducit ad altam;
 Solaque anhelantem tacite complexa maritum
 (Aequorâ)

(Aequora perfusis rorantem salsa capillis)
 Dulcia virginei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duros depone labores.
 Dixerat, hic primos cito virginitatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit,
 Non agili juvenes circumfiluere choraeta.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornârunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae, 280
 Et non cantatis se conjungere Hymenaeis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexpletum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior aetas

- Est data trajectis vada per Nereia taedis.
Bruma rigens gelidis horrebat amicta pruinis,
Et maria horrifonae turbabant cana procellae,
295 Et penitus motas pelagi traxere lacunas,
Aequora praecipiti verrentes turbine Cori.
Certatim nimbi feriunt mare, praescius horret
Nauta, ratemque avidus praerepto littore frangit,
Infidam fugiens hyemem pelagique labores.
300 Sed non magnanimum incoepto terrere Leandrum
Excitus valuit brumali fidere pontus.
Extulit infelix solitae praenuncia taedae
Lumina, sublimis malefido è vertice turris,
Securumque maris monuit: sed tempore brumae
305 Debuerat virgo infelix caruisse Leandro,
Et clarum officio dimittere fidus amorum.
Dirus amor, fatumque coëgit, nuncia lethi
Fax miserae accensa est, nec amantum praevia flammis.
Nox erat, & motâ tum tempestate feroces
310 Grandia brumali tollebant aequora flatus,
Et vasto unanimes venti incubuere profundo.
Tunc quoque Leandrum consuetae Virginis ardor
Impulerat saevo sese committere ponto.
Unda tumens undam ferit, & confunditur aequor,
315 Miscetur coelo mare, mota est undique tellus
Ventorum occurfu, Zephyro contrarius Eurus
Ibat, & in Boream immani Notus irruit irâ,
Immensumque furebat inevitabilis unda.
Dira sed in tumido Leander gurgite passus,
320 Saepe mari genitam Venerem prece lassus adorat,
Saepe ipsum pelagi domitorem, saepe recenset

Atthidos

Atthidos creptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduò ceciderunt fessa labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus aequor.
 Ecce facem exstinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert aequore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes,

F I N I S.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

A.

Α. 268

Α'εροχον. 214

Α'ευδοθι. 28

Α'ευδον. 4

Α'ευδ@. 16

Α'εύδx. 21. 26. 50. 209.
284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπάζων. 99

Α'γάρρον. 208

Α'γγελίην. 12. 222. 235

Α'γγελιώτῳ. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γεν. 9

Α'γειρομένων. 54

Α'γέμῃ. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαίη. 37

Α'γλαίησιν. 104

Α'γνώσῃς. 249

Α'γχοx. 233

Α'γχοσιν. 43

Α'γελον. 203

Α'γρομένησι. 34

Α'γρομένοιο. 324

Α'γρύπνοισιν. 331

Α'γων. 119

Α'γῶνα. 197

Α'διδακτ@. 31

Α'δόκητον. 88

Α'δόνηπιν. 326

Α'δώνιδι. 43

Α'εθλ@σειν. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'έθλεx. 230

Α'ή. 254. 192. 296

Α'ηδομένων. 281

Α'είρεx. 243

Α'εισε. 278

Α'έκοντεx. 226

Α'έλαx. 294

Α'έξετο. 90

Α'ήμῃμαι. 13

Α'ήταx. 296. 309. 310

Α'ήταx. 216

Α'ήτῳ. 13

Α'ήτηx. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θέσφατον. 115

Α'θηναίη. 135

Α'θήνῳ. 135

Α'θρόον. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ιδοῖ. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδῶx.

INDEX VERBORUM.

- Ἀἰδῶς. 173
 Ἀἰδῶ. 98
 Ἀἰδώς. 96. 97
 Ἀἰή. 38. 207
 Ἀἰέν. 52
 Αἰθέρι. 315
 Αἶμα. 30
 Αἰμονίης. 46
 Αἰνοπαθές. 86.
 Αἰνοπαθής. 319
 Αἰολόμητις. 198
 Ἀκέαζεται. 199
 Ἀκηλήτοις. 319
 Ἀκοιμήτων. 12. 225.
 326.
 Ἀκοίτῳ. 337
 Ἀκοίτης. 207
 Ἀκοντίζοντες. 310
 Ἀκόρητῳ. 285
 Ἀκρε. 58
 Ἀκρον. 162
 Ἀκρίη. 184
 Ἀκρόμυ. 75
 Ἀκρίω. 5
 Ἀκρίων. 242
 Ἀκτῖν. 259
 Ἀκτίσεν. 90
 Ἀλα. 297. 299
 Ἀλαστήσας. 202
 Ἀλαῖτο. 71
 Ἀλ'. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 Ἀλα. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
 307. 323
 Ἀλῆ. 33
 Ἀλήλων. 226. 290. 292
 341
 Ἀλῶ. 124
 Ἀλοθεν. 84
 Ἀλῶ. 84. 268
 Ἀλήλοισι. 23
 Ἀλεγίζεις. 248
 Ἀλέγσας. 155
 Ἀλέεινε. 41
 Ἀλδομένη. 36
 Ἀλήτης. 177
 Ἀλίαςῳ. 318
 Ἀληχία. 26
 Ἀλίπνοον. 265
 Ἀλῖς. 269
 Ἀλῖςφένων. 45
 Ἀλμης. 328
 Ἀλμυρόν. 269
 Ἀλός. 193
 Ἀλυσκώζων. 299
 Ἀλώμνον. 335
 Ἀλῶναι. 97
 Ἀμκιμακέτι. 328
 Ἀμάξης. 214
 Ἀμειλιχῳ. 245
 Ἀμήχανον. 127
 Ἀμμορῳ. 89
 Ἀμνήμονα. 322
 Ἀμωμήτοις. 92
 Ἀμφ. 163
 Ἀμφαδόν. 179
 Ἀμφιτότηῳ. 187
 Ἀμφι

I N D E X

- Ἀμφιπόλῳ. 188
 Ἀμφιχυθεῖσα. 267
 Ἀμφοτέρης. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀνά. 17. 43. 55. 192.
     227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκην. 140. 289
 Ἀναιδείη. 96
 Ἀναιδείην. 99
 Ἀναινομίης. 158
 Ἀνακτῶ. 321
 Ἀναπλομήη. 306
 Ἀναπλομήοιο. 239
 Ἀνασσα. 33
 Ἀνάσσει. 199
 Ἀνατείλασα. 110
 Ἀνάφαινε. 211
 Ἀνδρα. 198
 Ἀνδράσιν. 233
 Ἀνδρὸς. 95
 Ἀνδρῶν. 69. 72
 Ἀνέγρετο. 315
 Ἀνέδραμα. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμιμνε. 235
 Ἀνενείκατο. 121. 172
 Ἀνεπλοίητο. 168
 Ἀνέρθη. 199
 Ἀνέφαινε. 308
 Ἀνήγαγεν. 260
 Ἀνθρώπων. 183
 Ἀνικήτη. 91
 Ἀντέκλινεν. 107
 Ἀντέπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον. 100
 Ἀντιπόροιο. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδὸς. 275
 Ἀπ. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγέλλοντα. 6
 Ἀπαλὰς. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχροον. 171
 Ἀπάνευθε. 305
 Ἀπάνευθεν. 281
 Ἀπαστρέψασα. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλαί. 132
 Ἀπειλὰς. 317
 Ἀπειλείσασα. 122
 Ἀπειλείωσι. 131
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπενόσφισεν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσατο. 108
 Ἀπλοον. 204
 Ἀπισον. 299. 329
 Ἀπισθη. 304
 Ἀπο. 32
 Ἀποίηπε. 125
 Ἀπόλειπε. 124

V E R B O R U M.

Ἀπόναντο. 292. 341
 Ἀποσβέσσωσι. 217
 Ἀπόπορο. 249
 Ἀποσάξωσι. 173
 Ἀπυς. 178
 Ἀρα. 71
 Ἀρηγεν. 323
 Ἀρήτειρα. 68
 Ἀεγνώποις. 283
 Ἀειδύσσωσι. 67
 Ἀεισον. 98
 Ἀεισονός. 273
 Ἀεκαδής. 153
 Ἀρχαίης. 26
 Ἀσέρα. 212. 306
 Ἀσέρες. 22
 Ἀσηρ. 111
 Ἀσηρικτα. 295
 Ἀσός. 50
 Ἀσρον. 10
 Ἀσρων. 9
 Ἀσυ. 74
 Ἀπαλάντη. 153
 Ἀτερ. 274
 Ἀτθίδ. 322
 Ἀτρεκέως. 66
 Ἀύρησιν. 257
 Ἀυτάγγελος. 132
 Ἀυτάρ. 112
 Ἀυτή. 103. 104
 Ἀυτῶ. 29
 Ἀυτίκα. 79. 217. 272
 Ἀυτόματ. 255. 327
 Ἀυτὸν. 321

Αὐτός. 200. 201. 255
 Αὐτῶν. 19
 Αὐχέναι. 133. 171
 Ἀφ. 46
 Ἀφάσσειν. 82. 126
 Ἀφείκεν. 317
 Ἀφειδήσαντες. 303
 Ἀφθιτ. 3
 Ἀφθογγ. 160
 Ἀφθόγγοις. 102
 Ἀφροδίτη. 143
 Ἀφροδίτῳ. 38. 182. 320
 Ἀφροδίτης. 155
 Ἀφροκόμης. 262
 Ἀχλυόεντες. 3
 Ἀχρόδ. 274
 Ἀχρηΐσον. 328

B.

Βαθυκύμονας. 189
 Βαθύσκι. 111
 Βαθυστρώποις. 266
 Βαλῶν. 228
 Βαρύ. 205
 Βαρυγδέποιο. 206. 270
 Βαρυπνεϊόντας. 216
 Βαρυπνεϊόντες. 309
 Βεβλημῆ. 134. 196
 Βελέεσι. 149. 198
 Βένθεα. 295
 Βιήσωσι. 307
 Βιότοιο. 218

Q

ΒΛΕ

I N D E X

Βλαφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέλιω. 317. 322
 Βελήσι. 190
 Βεληφόροϋ. 200
 Βωτίλω. 213
 Βρέμον. 206
 Βροπίσιν. 200
 Βυαγόθεν. 115

Γ.

Γαϊαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμοϋ. 4. 146. 274. 281
 Γαμοςόλον. 7
 Γαμοςόλοϋ. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
     131. 136. 164. 177.
     180. 183. 186. 198.
     208
 Γασήρ. 139
 Γέπνα. 190
 Γείπνες. 17
 Γέπνι. 32
 Γέτονϋ. 50
 Γελόων. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκεριῶ. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκίπικρον. 166

Γλωσσα. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικός. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
     44. 46. 63. 69. 71.
     76. 78. 86. 90. 94. 98.
     99. 101. 103. 107.
     111. 117. 121. 124.
     133. 140. 144. 146.
     148. 155. 160. 168.
     180. 186. 187. 192.
     195. 199. 202. 219.
     225. 227. 230. 238.
     246. 252. 253. 254.
     256. 264. 266. 272.
     280. 284. 286. 295.
     314. 316. 321. 323.
     324. 327. 333. 334.
     341
 Δαιδαλέον. 338
 Δαῖδων. 276
 Δαῖναι. 145. 219
 Δάκτυλα. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμαῖς. 88
 Δε. 21. 33. 55. 58. 61.
     63. 64. 82. 96. 97.
     104.

V E R B O R U M.

104.	115.	120.	129.	Δυσαντέλ. 324
152.	162.	164.	167.	Δύσαστο. 69
170.	172.	177.	183.	Δύσιν. 110. 288
185.	196.	224.	239.	Δυσκελάδων. 313
241.	243.	260.	287.	Δύσμορε. 123
297.	304.	307.	319.	Δύσμορος. 304
325.	336			Δώμασιν. 81
Δείδιθι. 247				Δώματα. 28
Δεινός. 245				
Δέμας. 264				E.
Δευρ'. 142				
Δευρο. 124. 248. 271				Ε'ασιν. 191
Δη. 42. 248. 312. 329				Ε'βαινε. 100
Δηθύνοντθ. 331				Ε'βη. 259
Δῆμον. 284				Ε'γγύθι. 16. 112
Δηρόν. 291				Ε'γγύς. 191
Δι'. 203				Ε'γείρης. 157
Δια. 54				Ε'γνω. 130
Διακτορῆι. 301				Ε'γώ. 80
Διακτορῆιν. 6				Ε'δέξατο. 166
Διδυμόχρον. 59				Ε'δίδαξε. 175
Διεφαίνετο. 68				Ε'δίζετο. 109
Δίξεα. 24. 26				Ε'δεσσε. 337
Δίναις. 319				Ε'δεσσκον. 74
Διός. 137				Ε'ειπε. 134
Διοτρεφές. 30				Ε'λω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι. 298				Ε'λὼ. 105
Δοκδίων. 236				Ε'θαύμασε. 73
Δολερός. 101				Ε'θέλες. 87. 89
Δολόεντα. 103				Ε'θέλεις. 219
Δόμος. 187				Ε'θέλης. 148
Δονέεσα. 294				Ε'θελήσης. 144. 180
Δυνάμεθα. 179				Ε'θέλυσκ. 121
Δύνασαι. 182				Ε'θήμονθ. 312
Δύντα. 213				Εἰ. 82. 146. 204. 219
				Ο 2
				Εἶδα

I N D E X

- Εἶδε. 283
 Εἶδεν. 98
 Εἶκελοι. 23
 Εἶλε. 96
 Εἶναε. 80
 Εἶναλῆς. 46
 Εἶπε. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶποπ. 23
 Εἶπες. 335
 Εἶπων. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἷς. 248
 Εἰσέπ. 27. 266
 Εἰσ. 17. 37
 Εἰσιν. 132
 Εἰσκα. 137
 Εἰσόκε. 258
 Εἰσορόων. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Εκ. 59. 63. III. 211.
     260
 Εκαθεν. 208.
 Εκατὸν. 65
 Εκαῖνοι. 51
 Εκόμιζεν. 151
 Εκόμιασεν. 176
 Ελαίω. 264
 Ελείπετο. 49
 Ελέλιξεν. 101
 Ελκε. 118
 Ελκεῖς. 123
 Ελκεσίπεπλ. 286
 Ελκ. 85. 95. 199
 Ελλήσποντον. 208
 Ελόχασε. 139
 Ελπίδι. 312
 Εμέ. 246
 Εμή. 178
 Εμίω. 176
 Εμιμνεν. 47
 Εμόγησα. 78
 Εμοί. 186. 210
 Εμοῖς. 180. 271
 Εμόν. 124. 186. 219
 Εμῆ. 218
 Εμπαλιν. 195
 Εμπίπτειν. 311
 Εμός. 187
 Εμῶν. 125
 Εν. 60. 73. 104. 183.
     279. 341
 Ενα. 18. 210
 Εναειν. 21
 Εναντιον. 16
 Ενδοθι. 107
 Ενδόμυχον. 246
 Ενέδησε. 29
 Ενεπε. 202
 Εν. 47. 48. 81. 156.
     159. 184. 188. 266.
     283. 319
 Ενικάτθεο. 271
 Ενύχιον. 9
 Ενυχίων. 285
 Ενυχ. 4
 Ενόησε. 117
 Ενοσφίσθησαν. 226
 Ενυμφοκόμησε. 280

Εξ.

V E R B O R U M.

Ε'ξ. 193
 Ε'ξεν. 162
 Ε'ξέσπασε. 116
 Ε'ξῶρτο. 253
 Ε'οικε. 126
 Ε'οικότα. 128
 Ε'οῖς. 149
 Ε'όν. 163. 227. 260
 Ε'ορτή. 42
 Ε'ορτῆς. 49. 52
 Ε'π. 285
 Ε'ς. 286
 Ε'σθ. 31
 Ε'π'. 37. 104. 229. 331.
     334. 340
 Ε'πακχε. 140
 Ε'παπείλυσσ. 57
 Ε'πάξιον. 66
 Ε'πέβλω. 74
 Ε'πέβησαν. 273
 Ε'πέεαςι. 174
 Ε'πέεασιν. 122
 Ε'πει. 129
 Ε'πειγομύοιο. 240
 Ε'πειτα. 243
 Ε'πεμέμφετο. 195
 Ε'πεμήνατο. 85
 Ε'πεμπε. 152
 Ε'πέοικε. 82
 Ε'πέοικεν. 143
 Ε'πέσκεπεν. 258
 Ε'πεσκήρτησε. 277
 Ε'πείαδεν. 180
 Ε'πέφημυσεν. 275
 Ε'πίων. 175

Ε'πήλυθε. 293
 Ε'πηξεν. 280
 Ε'πι. 95. 119. 127. 160.
     263. 291. 311. 313
 Ε'πιβήμην. 79
 Ε'πιβρέμει. 193
 Ε'πιθρόσκασα. 113
 Ε'πικλήσαμ. 19
 Ε'πιμάρτυρα. 1
 Ε'πιστάσαντο. 223
 Ε'πιχθονίησιν. 136
 Ε'πόθησεν. 156
 Ε'πώχετο. 55
 Ε'ραγαμύς. 154
 Ε'ρατῆς. 117
 Ε'ρατῶν. 251
 Ε'ρα. 141
 Ε'ργον. 184
 Ε'ρέτης. 255
 Ε'ρευθος. 173
 Ε'εισμαρτάγοιο. 318
 Ε'ρμῆς. 150. 152
 Ε'ρόεντα. 145
 Ε'ρρεε. 327
 Ε'ρρίψε. 253
 Ε'ρυθαίνετο. 61
 Ε'ρυθιόωσαν. 161
 Ε'ρωμανέεαςι. 170
 Ε'ρωμανέων. 11
 Ε'ρας. 17. 98. 149. 198.
     240. 245. 323
 Ε'ρωτα. 27. 39. 203. 330
 Ε'ρωτος. 8. 99. 197. 212.
     246
 Ε'ρωτοτόκοισι. 159
 Ο 3 Ε'ρώτων.

I N D E X

Ερώτων. 1. 90. 147. 166.
308

Ες. 9. 29. 44. 110. 176.
181. 288. 317

Εσαθρήσειεν. 335

Εσβεςεν. 265

Εσπερος. 111

Εσπῶδεν. 254

Εσπῶδον. 44

Εσπόμενον. 72

Εσπεται. 204

Εσομαι. 212

Εσι. 146. 165. 200

Εσιν. 52. 94. 127. 246

Εστιάχισεν. 115

Εσφιγξε. 252

Εχαπα. 119

Επόν. 219

Επ. 262. 331

Ετρεμε. 97. 243

Ευκλέα. 86

Ευνω. 154. 205. 276

Ευνῆς. 237

Ευδομον. 133

Ευόδμω. 265

Ευρέα. 334

Εύρατο. 66

Εύρον. 78

Εύρος. 316

Ευπε. 309

Εύσιφάνκ. 220

Εύχροον. 133

Εφαενεν. 239

Εφέσπετο. 120

Εφθίγξασ. 177

Εφίμαίρω. 80

Εφλεξεν. 240

Εφύλαξεν. 12

Εφύτλασε. 138

Εφώνεεν. 84

Εχει. 77

Εχειν. 70

Εχεν. 169

Εχασα. 25

Εχθρόν. 13

Εχειεν. 264

Εχω. 190. 209

Εχων. 81. 212

Εω. 252

Εων. 178. 255

Z.

Zeus. 8

Zeφύρω. 316

Ζηλήμονα. 36

Ζηλήμονες. 37

Ζησιῶς. 24

Ζησόν. 21

Ζυγίλω. 275

Ζώειν. 89

Ζώεσκον. 291

H.

H. 21. 55. 67. 71.

115. 224. 227. 272.

331

H. 138. 139. 154

H. 51. 59

H'6ης:

V E R B O R U M,

Η'ε'ης. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γεόσεγ. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
     314
 Η'εν. 70
 Η'θάδα. 302
 Η'ι'θ'έοισιν. 73. 131
 Η'ι'θ'εον. 19
 Η'ι'θ'εων. 51. 69. 84. 192
 Η'ι'όνεασι. 234
 Η'ι'όνΘ'. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοιο. 256
 Η'λιβάττ. 210. 339
 Η'λικΘ'. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'μαπή. 287
 Η'μετέρω. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
     318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νεμόφωνΘ'. 193
 Η'πείλησεν. 128
 Η'ρακλήα. 150
 Η'ρέμα. 100. 114
 Η'ρίω. 275
 Η'ρήσαντο. 231. 288
 Η'ε'γίναα. 333

Η'ρκεσε. 323
 Η'ρ'ε. 4. 7. 29. 60. 79.
     89. 220
 Η'ρ'ω. 20. 24. 30. 70. 81.
     120. 167. 186. 239.
     256. 286. 304. 333.
     340
 Η'σεραπίε. 276
 Η'συχίη. 104
 Η'χη. 193. 315
 Η'χ'ήεντα. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ως. 3. 110. 282
     Θ.
 Θ'. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσίω. 320
 Θαλασσιών. 313
 Θαλάσση. 32. 241. 253
 Θαλάσσης. 206. 234. 245.
     249. 262. 270. 295.
     303. 311. 318. 321.
     334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβεε. 98
 ΘάμβΘ'. 96
 Θερσαλέως. 99. 112. 118
 ΘάρσΘ'. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελγομήη. 307
 Θελξινόων. 147

Θεῆς,

I N D E X .

Θεῆς. 55. 126. 145

Θέμεθλα. 295

Θεός. 80

Θεσμά. 142. 145

Θέρμετο. 167

Θέτο. 156

Θεσμόν. 147

Θεσμῶν. 273

Θηλείης. 129

Θηλυπεργίαν. 36

Θηλυτέροις. 122

Θητεύειν. 151

Θλίβων. 114

Θοός. 150

Θρασύν. 150. 214

Θρυπτόμενον. 337

Θυγατέρεσι. 137

Θυηλαῖς. 39

Θυηλάς. 53

Θυμόν. 107. 159. 217. 240

ΘυόεντΘ. 48

Θυεργίαν. 260

I.

Γαίνεται. 144

Γάνθη. 107

Γαχε. 267

Γαρδανίλιν. 151

Γδρωπας. 271

Γδε. 113. 238. 333

Γδεν. 3

Γδες. 86

Γέρεια. 31. 141

Γέρειαν. 66. 82. 126

Γερὸν. 44

Γ'θι. 142

Γκέθαι. 44. 127

Γκέτλιν. 148

Γκοίμιν. 215

Γλασκομήνη. 38

Γμερόεις. 20

ΓμερόεντΘ. 168

Γμερόεσσαν. 105

Γσιν. 136

Γσαμένοιο. 305

Γσατο. 25. 100. 332

Γχθυόεσσα. 270

Γχνεσιν. 162

K.

Καδδ'. 340

Και. 2. 3. 4. 5. 10.

15. 16. 19. 20. 25.

27. 29. 33. 39. 43.

62. 72. 73. 74. 75.

77. 91. 95. 100. 104.

107. 108. 131. 138.

145. 146. 148. 152.

157. 162. 166. 170.

174. 178. 185. 192.

199. 201. 203. 204.

213. 214. 217. 219.

222. 233. 245. 250.

260. 264. 265. 273.

278. 281. 295. 299.

304. 307. 308. 317.

318. 326. 328. 329.

330. 333. 341

Καί.

V E R B O R U M.

Κάθαρ. 264
 Καιομήν. 241
 Καλέω. 136
 Κάλλει. 54
 Κάλλει. 85. 168
 Καλλιθέμεθλον. 71
 Κάλλιπε. 322
 Κάλλω. 92
 Καλύκων. 59
 Κάμν. 171
 Καμῶν. 259
 Καρῆν. 252
 Καρτερόθυμε. 301
 Κατ'. 86
 Κατά. 71. 207. 211
 Κατατρέχειν. 87
 Καπλθέμν. 288
 Κατεναντία. 254
 Κατέρυκε. 300
 Κατήϊεν. 110
 Κεδνῶ. 76
 Κεῖθι. 23
 Κεῖνοισι. 282
 Κέλδθον. 124
 Κελδθας. 175
 Κέντροις. 87
 Κέντρον. 166
 Κέντρω. 196
 Κέδθεα. 119
 Κιχήσας. 149
 Κλαίοντα. 27
 Κλύεν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κνέφας. 211
 Κόλποις. 271

Κόμιζε. 148
 Κόρον. 78
 Κέρη. 108
 Κέρω. 86
 Κέρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυθήρια. 83
 Κεαδία. 91. 97. 247
 Κεαδία. 156
 Κεαδίω. 167
 Κεαπία. 250
 Κρηπίδα. 336
 Κρονίων. 137
 Κρυπαδία. 290
 Κρύππ. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίοις. 87. 221
 Κρυφίς. 230
 Κρυφίων. 1
 Κρύψης. 185
 Κτύπ. 318
 Κυανής. 238
 Κυανόπεπλον. 113
 Κυανόπεπλ. 232
 Κυθήρια. 38. 146
 Κυθερή. 43. 290
 Κυθερείς. 273
 Κυθήρων. 47
 Κύκλα. 58
 Κυλίνδετο. 314
 Κύμα. 314
 Κύματος. 224
 Κύματι. 314
 Κύματ. 324

I N D E X

Κυμαίνεσκ. 332
 Κύπει. 135
 Κύπειδι. 157
 Κυπειδίη. 42
 Κυπειδίαν. 132
 ΚύπειδΘ. 31. 68. 126.
 141
 Κύπειν. 135
 Κύπεις. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249
 Κύπευ. 46
 Κύσας. 133

Λ.

Λάζεο. 247
 Λαθελδίοισιν. 106
 Λάθειον. 109
 Λαίλαπι. 297
 Λαιμῶ. 327
 ΛακεδαίμονΘ. 74
 Λάμπετο. 62
 Λαμπομήν. 254
 Λαχῆσκ. 30
 Λεάνδρα. 301
 Λεάνδρον. 5. 283
 ΛεάνδρΘ. 20. 129. 319
 Λεώνδρα. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδρω. 25. 106. 122.
 201. 233
 Λεάνδρε. 86
 ΛεάνδρΘ. 109. 170. 196.
 220. 259. 312
 Λεάνδρω. 172

Λειμῶνα. 60
 Λέκτρα. 146
 Λέκτροις. 266. 283
 Λέκτρον. 127. 165
 Λέκτρων. 306
 Λέληθε. 153. 186
 Λεωγαλῆς. 257
 ΛεωκοπάρηΘ. 57
 Λεωκοχίτωνος. 62
 Λεχέων. 79
 Λέχος. 274. 279
 Ληθῆσκ. 286
 Λιβάν. 48
 Λιποφεγγέω. 238
 Λιτάδασε. 320
 Λιτάων. 139
 Λοξά. 101
 Λύσατο. 272
 Λύχνοιο. 236
 Λύχνον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχν. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχνω. 241

Μ.

Μαινομήνης. 303
 Μαινομήνων. 242
 Μακαρτιάτη. 139
 Μακρά. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίνεις. 123
 Μαρμαρυγιά. 56

Μαρ-

V E R B O R U M.

Μαρναμένων. 316
 Μαρτυρίαν. 236
 Μαρτυρήσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Μέ. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησε. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μελανίων. 154
 Μελέεσσι. 60
 Μελέων. 61. 63. 251
 Μελίφρονα. 147
 Μέλποντι. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
     97. 109. 114. 128.
     169. 221. 224. 227.
     243. 272. 282. 289.
     320
 Μενέαινεν. 70
 Μένειν. 305
 Μερύμναις. 332
 Μερόπειασι. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετά. 135
 Μετανόησιν. 205
 Μετεκίαθεν. 112
 Μετέρχεο. 141
 Μετήλυθεν. 35
 Μη. 157. 185. 217. 247.
     268
 Μηκέτ'. 306
 Μήνιν. 125. 157
 Μη π. 228
 Μήτηρ. 138. 278

Μητελ. 40
 Μίαν. 14. 77
 Μιγείης. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμνειν. 181
 Μιν. 10. 96. 97. 213.
     217. 260
 Μινυώριον. 306
 Μίσγετο. 315
 Μίτρεω. 272
 Μόγησας. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοι. 14. 24. 82. 83. 176.
     191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοίρας. 323
 Μοιραίων. 308
 Μολῆν. 231
 Μένη. 188
 Μῆνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μῦθον. 73. 134. 202
 Μύθως. 267
 Μυστιπρόλαβε. 142
 Μυχᾶς. 263
 Μῶμον. 36

N.

Ναέτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναεταέσκοι. 45
 Ναεταέσσοι. 188
 Ναίων. 28

I N D E X

Ναύλαχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέη. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νικερὸν. 337
 Νάμασι. 106
 Νάμασιν. 102
 Νάματα. 117
 Νάσαν. 169
 Νῆα. 298
 Νηλεΐς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηῦ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆος. 255
 Νήχων. 284
 Νηχόμενον. 5
 Νήχων. 247
 Νιατομήνης. 61
 Νοήσας. 211
 Νόον. 72
 Νότθ. 317
 Νύκτε. 192. 207. 227
 Νυκπγάμοιο. 7
 Νύποι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφω. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφιε. 268. 269
 Νυμφίον. 261. 267. 283.
     333
 Νυμφίθ. 268
 Νυμφοκόμοιο. 263
 Νυμφοτόλον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νώτων. 313

N.

Νῆνε. 123. 174
 Νῆνθ. 178. 181
 Νυνάειδε. 14
 • Νυνέργε. 163
 Νυνέηκε. 103. 108
 Νυνέηκεν. 18

O.

Ο'. 21. 107. 112. 200.
     224. 227. 272
 Ο'άρων. 132. 230
 Ο'δεύει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμῶν. 265
 Ο'δός. 94
 Ο'δυνάων. 11. 250
 • Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab οὔ. 323. 325
 Οία. 57. 116
 Οιάπερ. 121
 Οἶδμα. 203
 Οἶκτηρον. 140
 Οἶσι. 199

Οἷσις.

V E R B O R U M.

Οἷσιν. 88
 Οἷσιν. 18
 Οἷσιν. 93
 Οἷσιν. 41
 Οἷσιν. 129
 Οἷσιν. 134
 Οἷσιν. 120
 Οἷσιν. 138
 Οἷσιν. 138
 Οἷσιν. 341
 Οἷσιν. 217
 Οἷσιν. 297
 Οἷσιν. 291
 Οἷσιν. 95
 Οἷσιν. 212
 Οἷσιν. 214
 Οἷσιν. 15
 Οἷσιν. 340
 Οἷσιν. 80
 Οἷσιν. 52
 Οἷσιν. 9
 Οἷσιν. 191
 Οἷσιν. 232. 280
 Οἷσιν. 113. 238
 Οἷσιν. 334
 Οἷσιν. 72
 Οἷσιν. 70
 Οἷσιν. 5
 Οἷσιν. 335
 Οἷσιν. 186
 Οἷσιν. 196
 Οἷσιν. 93
 Οἷσιν. 83
 Οἷσιν. 184

Οἷσιν. 4. 24. 52. 71
 Οἷσιν. 101. 213
 Οἷσιν. 77
 Οἷσιν. 76
 Οἷσιν. 331
 Οἷσιν. 101
 Οἷσιν. 105. 160. 169
 Οἷσιν. 78
 Οἷσιν. 145
 Οἷσιν. 174
 Οἷσιν. 325
 Οἷσιν. 91. 324
 Οἷσιν. 215
 Οἷσιν. 227
 Οἷσιν. 231
 Οἷσιν. 70. 138
 Οἷσιν. 179
 Οἷσιν. 45
 Οἷσιν. 54
 Οἷσιν. 131. 337
 Οἷσιν. 293
 Οἷσιν. 249
 Οἷσιν. 11. 108
 Οἷσιν. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 300.
 322
 Οἷσιν. 193
 Οἷσιν. 41. 291
 Οἷσιν. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 Οἷσιν. 34. 282
 Ρ 3 Οἷσιν.

I N D E X

Οὐκ. 3. 80. 82. 87. 89. 108. 121. 143. 156. 213. 323. 333.
 Οὐκέπ. 308
 Οὖν. 109. 169
 Οὖνομα. 19. 185. 219. 220
 Οὕτω. 76
 Οὐρανίη. 40
 Οὐρανομήκης. 187
 Οὕτως. 323
 Οὐχ. 78. 208. 278
 Ὄφελλε. 304
 Ὄφθαλμοῖοι. 94
 Ὄφθαλμός. 65. 94
 Ὄφρα. 109. 169. 211
 Ὄψε. 172. 202
 Ὄφομαι. 213
 Ὄχθας. 189

Π.

Πάθε. 268
 Παλαῖοι. 63
 Παλαμάων. 326
 Παλάμη. 118
 Παλάμησιν. 252
 Πάλιν. 107. 199. 284
 Πανδαμάτωρ. 200
 Πανδήμι. 42
 Παννυχίδας. 225
 Παννυχίαν. 230
 Πανσυδία. 44
 Πάντα. 164. 177. 264
 Πάππιδεν. 315
 Πάντοθι. 324. 334
 Παπταίνων. 78
 Παρ. 234
 Πάρ. 241
 Παρ. 32. 336
 Παρακοίτη. 340
 Παρακοίτων. 148. 335
 Παράκοιπν. 81. 83
 Παραπλάγξας. 159
 Παραπλάζοιτο. 228
 Παραπλάζων. 102
 Παρέασιν. 192
 Παρεῖω. 161. 194
 Παρεῖων. 58
 Παρέπεισεν. 158
 Παρηγορέεσκε. 39
 Παρηγορέων. 244
 Παρθένε. 203
 Παρθενεῶν. 263
 Παρθενίης. 155
 Παρθενικαῖς. 144
 Παρθενικάων. 54. 130
 Παρθενική. 160
 Παρθενικής. 127. 133. 164
 Παρθενικήσιν. 128
 Παρθένον. 19. 123. 143
 Παρθέν. 20. 55. 120. 153. 167. 287
 Πάρ. 156
 Πάση. 156
 Πας. 280
 Πατήρ. 278
 Πάτριω. 185
 Πατείδα. 176. 181

Πα-

V E R B O R U M.

Πατεῖδ^Θ. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλάζοιτω. 204
 Παχνήεντ^Θ. 293
 Πειθομύης. 165
 Πείθεο. 157
 Πειθομένων. 130
 Πειθεῖς. 164
 Πελάσσαι. 179
 Πέλεν. 11
 Πελει. 93
 Πέπλον. 251
 Πέρ. 312. 341
 Περσῆτης. 111. 211
 Περῆσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περὶ. 67. 338
 Περικαλλέες. 22
 Περικαλλέ^Θ. 89
 Περικπόνων. 49
 Περὶπυσον. 92
 Περὶπύξασα. 261
 Πέσε. 339
 Πέτρον. 174
 Πεφόρητο. 313. 325
 Πεφυκέναι. 64
 Πεφύλαξο. 216
 Πῆξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρὸς. 329
 Πισά. 145
 Πλωτῆρα. 2
 Πνείοντες. 296
 Πνήων. 285

Πνύσειεν. 257
 Πνοιῆσιν. 13. 310
 Πέδεσιν. 120
 Ποδῶν. 325
 Πόθεν. 28
 Ποθέοντες. 230
 Ποθέοντι. 201. 233
 Πόθον. 29. 103. 108
 Πόθ^Θ. 307
 Πόθ^α. 134. 140. 196
 Πόθω. 29
 Πόλεις. 17
 Πόλη^Θ. 189. 209
 Πολέεσιν. 18
 Πολίων. 22
 Πολλὰ. 259. 268. 269
 Πολλά. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 320.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πολλή. 327
 Πολλόν. 67
 Πολυδαίδαλον. 118
 Πολυήχεα. 242
 Πολυκλαύσιο. 236
 Πολυκλαύσιον. 332
 Πολυκτεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπλάγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσκάθμω. 277
 Πολυεροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήτιο. 330
 Πολυφλοίσβω. 234

Πολύ-

I N D E X

Πολύφοιτος. 181
 Πόντιοι. 250
 Πόντιον. 190
 Πόντος. 245. 315
 Πόντις. 16
 Πορθμόν. 26
 Ποσειδάωνα. 328
 Πόσις. 220
 Ποσιν. 100
 Ποτέ. 154
 Ποπ. 151. 165. 169. 215.
     227. 259. 260. 284
 Πόπνια. 278
 Ποπν. 328
 Πῶ. 27
 Πεῖν. 13
 Περδ. 189
 Προάγγελος. 164
 Προγόνων. 32
 Προκάρην. 339
 Προσίλεκτο. 244
 Προσώπις. 170
 Προσώπικ. 56. 173
 Πτερόεντος. 93
 Πτερύγεσι. 48
 Πτολίεθρον. 21. 209
 Πτολίεσι. 47
 Πυμάτω. 341
 Πῦρ. 246. 247
 Πύργον. 24. 32. 227. 260
 Πύργος. 187
 Πύργος. 210. 228. 256.
     336. 339
 Πυρί. 167. 204
 Πυρηνιόντας. 41

Πυρηνιόντας. 88
 Πυρρός. 91
 Πυρρός. 90
 Πῶς. 177
 Πῶσκειν. 197

 Ρ.
 Ρ'αθάμυγας. 262
 Ρ'έον. 63
 Ρ'ηγμῖνι. 311
 Ρ'ήξασα. 338
 Ρ'όθα. 62
 Ρ'οδέλω. 116. 194
 Ρ'οδέω. 265
 Ρ'οδοειδέα. 114
 Ρ'όδον. 59
 Ρ'όδων. 60
 Ρ'οθίαν. 242. 248
 Ρ'οιζηδόν. 339

 Σ.
 Σ'. 138. 139. 176
 Σαοφροσύνη. 33
 Σεβνυμένειο. 15. 336
 Σε. 136. 137. 153. 175.
     186. 300. 301
 Σελήνη. 57
 Σέθεν. 212
 Σῆο. 209
 Σέλας. 276
 Σέο. 185. 210
 Σιγή. 280
 Σιωπή. 165

Σιω-

V E R B O R U M,

Σημαίνεσκ. 302
 Σημήϊα. 130. 228
 Σησιάδ@. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῆ. 258
 Σιωπῇ. 115. 183. 261
 Σκοπέεσσαν. 182
 Σοί. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρτης. 74
 Σπώδασι. 53
 Σπιλάδεσιν. 337
 Σταῖζοντα. 262
 Στέν@. 326
 Στήθεσι. 338
 Στορέεσκ. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεραῖς. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
     219
 Σύν. 40. 90. 188
 Συνέθεντο. 221
 Συνεκαίετο. 241
 Συνέλαθ@. 11
 Σύνθετο. 314
 Σφεπέροις. 195
 Σφυρα. 45. 62

T.

T. 12. 270
 Tάδε. 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ. 272
 Ταῦτα. 177
 Τάχ. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τε. 5. 20. 57. 116.
     237
 Τελῶ. 82. 105
 Τεθήλει. 65
 Τεθναίλω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τέλει. 184
 Τελεοσιγάμοισιν. 279
 Τελευτῶ. 14
 Τεοῖς. 174
 Τεόν. 185
 Τεός. 271
 Τέρποντο. 290
 Τῆμ@. 49
 Τίω. 43
 Τηλεσκοπών. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήεντ@. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Τίς. 47. 49. 51. 64. 69.
     73. 84. 176. 184. 175.
     275. 277
 Τίταινεν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῖα. 84. 128
 Τόλλω. 76. 83. 121

Q

Τόλιστα

I N D E X

Τόλοισι. 244
 Τοῖον. 134
 Τοκίαςιν. 180
 Τοκήας. 286
 Τοκήων. 190
 Τόν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τοπρωτον. 243
 Τόσον. 53
 Τόπε. 96. 201. 312
 Τόφρα. 170
 Τρεῖς. 64
 Τελόδοισιν. 184
 Τρομέα. 40
 Τρομέα. 205
 ΤρόμΘ. 96
 Τυπτομήης. 297
 ΤυπτόμΘ. 325

Τ.

Τ'γρῆ. 295
 Τ'γρόν. 173
 Τ'γρὸς. 207
 Τ'δατΘ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
 269. 314
 Τ'μύναιον. 278
 Τ'μυαίων. 2. 12. 222.
 225. 235. 281. 285.
 292. 302
 Τ'μυων. 274
 Τ'π'. 99. 162
 Τ'παγγελέα. 106

Τ'πέρ. 189
 Τ'πνον. 233
 Τ'πὸ. 62. 194
 Τ'ποδρήσιν. 143
 Τ'ποκλέπειν. 182
 Τ'ποκλέπεισκ. 161
 Τ'ποκλέποντες. 289
 Τ'ποκλέπων. 85
 Τ'πόχεσις. 165
 Τ'ψάδι. 256

Φ.

Φαινομήων. 235
 Φαεσφορίω. 302
 Φαεσφόρον. 218
 ΦαεσφόρΘ. 256
 Φαίης. 59
 Φαμήη. 194
 Φανήναι. 60
 Φάρεῖ. 194. 258
 Φαρέτρω. 40
 Φάπς. 52
 Φάπο. 73
 ΦέγγΘ. 110
 Φιλέας. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήνορας. 267
 ΦιλοκέρτομΘ. 183
 ΦιλοπαρθενΘ. 51
 Φιλότητα. 222. 248
 Φιλότητι. 178
 Φιλότητος. 289
 Φλέγει. 246

Φερά-

V E R B O R U M.

Φλεΐας. 19
 Φλογερῶ. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσεται. 58
 Φονίῳ. 121. 172
 Φορδύμβρος. 207
 Φερίζετο. 197
 Φρένας. 87. 102. 158.
 244
 Φρένας. 69. 72. 95
 Φεικαλέας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάζειν. 223
 Φῶς. 224

Χ.

Χαῖρεν. 104
 Χαλεπὸν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντα. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσσα. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίπαςι. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερίσμησε. 201
 ΧήματΘ. 293. 305
 Χειμερίῳ. 299
 Χειμερίης. 300
 Χειμερίης. 310
 Χειμεριῶι. 296

Χῆρα. 116
 Χέρσω. 298
 Χεῦμα. 205
 Χθόνα. 160
 Χθονὸς. 162
 Χιονέων. 58
 Χιτῶνα. 118. 124. 163.
 338
 Χολωσαμύνης. 155
 Χορῆαι. 191
 Χορείη. 277
 Χορδύων. 48
 Χορδὸν. 35
 Χρόα. 264
 Χροιλῶ. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόρραπις. 150
 Χύσις. 327
 Χωαμένη. 116

• Ψ.

Ψάσαντο. 64
 Ψυχῶ. 330

Ω.

Ωῖ. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωρεῖς. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίῳ. 109
 Ωρίωνα. 214

Q 2

Ω.α.

INDEX VERBORUM.

Ω's. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
177. 141. 150. 181. Ω'τρυνεν. 303
238 Ω'φελεν. 8
Ω's. 41. 67. 158. 194.

F I N I S.

L E C.

L E C T O R I

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

A D D E N D A

I N S C H O L I I S.

Ad versum 160. Εἴη πρὸς τὴν γῆν.] illud Εἴη procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴη, aut forte εἴητι.

I N N O T I S.

vs. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaecus vs. 167.

Καὶ εἴθας ἀρχιγόνιο φαίνεται ἀκαταστό,
Ὅς ῥόον αὐτοέλικτον ἀεὶ σιφαινόθῃ ἐλίσσων
Διωνυπὶν ὧς γαῖαν ἄγχι κυκλόμενοι ὕδαρ.

vs. 78. Παπταίνων ἐμύγυσσιν, κέρον δ' ἔχ' εὖρον ἰπποπῆς. Rondellus legit παπταίνων ἀμύγυσσιν. *alioqui sunt pugnantia ait cum versu 171.* Ὅν κάμιν εἰσορέων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vs. 171. dixit Musaeus ἢ κάμιν εἰσορέων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vs. 101. *Ad finem adde.* Verum haec lectio omnino rejicienda est; nam illud ἐλίσσιν proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4, Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A

Εἴ ποτε διδάων φρενιστερπία κύκλον ἰπνοπῆς,
 Ο'φθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅλη σιλαίγιζε σιλήνη
 Φίγ' ἢ μαρμαίρον' ἔκ'·

vs. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Mara produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michaël Neander de re Poëtica pag. 733. & pro ἰμῇ φιλότῃ, scripsit ἰμὸς φιλότῃ.

vs. 182. Repetitur, *adde*, & κρυφαίνω parit, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίσω legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed σκοπίσας Ἀφροδίτῃ elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 290. Κρυπταδὴ — Κυθιρῆν potius verterem *Furtiva-Venere*.

vs. 213. Solet. *adde* Reg. legit ὑποπιδάων. *deinde post ὀπιπιδάων adde.* illud autem ὀπιπιδάων Verte *observans*, ὀπιπιδάων enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum Ε'ργ. vs. 29.

Νείκε' ὀπιπιδάοιτ', ἀγρῆς ἰπνοκύν ἰόνται.

ubi Proclus Scholiastes, Νείκε' ὀπιπιδάοιται.] τῷτ' ἔτι πρὸς μέγας τὰς φιλονεικίας βλέπονται, καὶ ἐπὶ κούσ' οἶται τ' κατ' ἀγρῶν κινεμένων φιλονεικῶν.

Adde Η'μῖρ. vs. 42.

Εὖ μάλ' ὀπιπιδάοιται ὑπεροχάλας ἐν ἀλῶν
 Βάλλειν.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ὀπιπιδάοιται explicat καλῶς περὶ ὁλιψάδρον. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vs. 62. pro γαῖαν ὑποπιδάοντες, vel ut Cod. MS. ὀπιπιδάοντες, legerem γαῖαν ὀπιπιδάοντες, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vs. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adsumptum* labatur recte vertunt Interpretes.)

vs. 327. Πολλὴ δ' αὐτόματος χάρις. Rondellus legit αὐτόματον. *id est*, ait, *casu & fortuito*. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vs. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. & seqq.

Quid

A D D E N D A

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamant
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vf. 73. *μύθον*. l. *μῦθον*. 332. *πολυκλαύτῃσι*. l. *πολυκλαύσεισι*.

Scholiis ad vf. 95. *ἐλιθέιν*. l. *ἐλιθεῖν*. 105. *ἐπιθυμητὴν*. l. *ἐπιθυμητῶν*.

Notis ad vf. 34. Reg. l. & Reg. 138. *ibid.* Γασηρ ἦ. illud ἦ. l. 139. Γασηρ ἦ. illud ἦ. 149. Macedonii. l. Macedonii ὑπάρχει. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. *πολυκλαύτῃσι* deleo pro Vatic. l. sic Vatic. *deinde ad finem notae scribe*, omnes alii habent *πολυκλαύτῃσι*. 340. *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. *ibid.* *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. *ibid.* *καὶ δὲ*. l. *καὶ δὲ*. in Praefatione pag. 16. lin. 16. quadam l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriges.